

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΣΤ' — ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 62

Γραφ.: Χ. Τρικούπη 31, Τ.Τ. 145 Τηλ. 3638.592
ΕΤΗΣΙΑ ΣΤΝΔΡΟΜΗ ΔΡΧ. 300

Ίδιοκτήτης - Έκδοτης
«Σύλλογος Συνταξιούχων Δικηγόρων Αθηνών»

Υπεύθυνος
ΚΩΝΣΤ. Ε. ΔΕΣΤΟΤΗΝΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΙΟΥΝΙΟΥ 1978

Η ΣΥΝΤΑΞΙΣ ΜΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΥΨΟΣ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΤΟΥ ΕΦΕΤΟΥ

Ο Σύλλογος Συνταξιούχων Δικηγόρων Αθηνών, από ετών ήδη αγωνίζεται δια τήν αύξησιν της συντάξεως του Ταμείου Νομικών εις τὸ ὕψος τῆς συντάξεως τοῦ Ἐφετού ἐπὶ τοῦ βασικοῦ του μισθοῦ. Ἀρχικῶς τὸ θέμα δὲν ἐφαίνετο εὐχερὲς λόγῳ τῶν πενιχρῶν συντάξεων πού ἐδίδοντο ὑπὸ τοῦ Ταμείου Νομικῶν καὶ τοῦ μεγάλου ἀνοίγματος μεταξὺ τῆς συντάξεως τοῦ Δικηγόρου καὶ τῆς συντάξεως τοῦ Ἐφετού. Σήμερον, ὅμως, μετὰ τὰς προσφάτους αὐξήσεις καὶ τὰς ἀναπροσαρμογὰς τοῦ Ν. 730/77, ἡ θέσις τῶν συνταξιούχων Δικηγόρων ἔχει κατὰ κάποιον τρόπον βελτιωθῆ, καὶ μὲ μίαν ἀκόμη τελευταίαν προσαρμογὴν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ὁ βασικὸς αὐτὸς σκοπὸς τοῦ Συλλόγου μας.

Βεβαίως τὸ Ταμεῖον Νομικῶν δὲν δύναται μετὰ τὴν σημερινὰν ἀντιμετωπίζουσαν αὐξήσασιν τῆς συντάξεως εἰς τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 27.000 μηνιαίως, πού ἀνέρχεται σήμερον ἡ σύνταξις τοῦ Ἐφετού ἐπὶ τοῦ βασικοῦ του μισθοῦ. Ὡς ἐκ τούτου παρίσταται ἀνάγκη νὰ ἐξευρεθῶν νὰ καλυφθῇ ἡ διαφορά, καὶ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν στρέφεται ἡδη ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους ὁ Σύλλογός μας.

Εἰδικότερον: Τὸν παρελθόντα μῆνα Ὀκτωβρίου 1977, ὅτε ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του, ἐπεσεφόρητος ὡς ἐκπρόσωπος τῶν συνταξιούχων Δικηγόρων τὸν νέον Πρόεδρον τοῦ Ταμείου Νομικῶν κ. Θάνου Παπαθεοδωροπούλου καὶ εἶχον μετ' αὐτοῦ, πολλοὺς συνεργασίαν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου. Ὁ κ. Πρόεδρος εἶχεν ἤδη ἐξ ιδίων ἐπιληφθῇ καὶ ἐνημερωθῇ ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἀφ' οὗ ἐξήτασθη τὸ ἀπὸ βλαστὰς πλευρὰς τοῦ κατέληξαν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι μετὰ μίαν ἀκόμη καλὴν χειρονομίαν ἐκ μέρους τοῦ Κράτους καὶ μετὰ παρὰ τὴν ἐξασφάλισιν νέων πόρων ἐκ τῆς ἀξιοποιήσεως τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Ταμείου καὶ τῆς ἰδρύσεως τῆς Τραπεζῆς Νομικῶν, δύναται νὰ ἀντιμετωπιισθῇ ἡ πρόσθετος ἐπιβάρυνσις διὰ τὴν φθάσασιν εἰς τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπόν.

Βάσει τῶν συμπερασμάτων τούτων ὁ Πρόεδρος τοῦ Ταμείου κ. Θάνου Παπαθεοδωροπούλου, μετὰ τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν δραστηριότητα καὶ ἀποφασιστικότη-

τα, εισηγήθη εἰς τὸ Διοικ. Συμβούλιον, τὸ μὲν πρῶτον θέμα κατὰ τὴν συνεδριάσιν του τῆς 6ης Δεκεμβρίου 1977, τὸ δὲ δεύτερον θέμα κατὰ τὴν συνεδριάσιν τῆς 10 Δεκεμβρίου 1977.

Καὶ τὸ μὲν πρῶτον θέμα ἐγκρίθη καὶ ἀπὸ τὸν Ἐνταύριον Κοινόν. Ὑπηρεσίῳ κ. Γεράσιμου Ἀποστολάτου, κατὰ τὴν συνεδριάσιν τῆς Ὁμάδος ἔργασίας τοῦ ὡς ἂν Ὑπουργείου τῆς 30 Μαρτίου ἐν. ἔτος, προωθείται ἡδη σημαντικῶς πρὸς ἀνοικοδόμησιν τῶν ἀκινήτων πλατείας Κλαυθμῶνος καὶ ὁδοῦ Ὑψωνος.

Τὸ δὲ δεύτερον ἐπεξεργάσεται εἰς τὰς λεπτομερείας τοῦ ὁ Πρόεδρος κ. Θάνου Παπαθεοδωροπούλου καὶ θὰ τὸ εισηγήθῃ πρὸς λήψιν ὁριστικῆς ἀποφάσεως εἰς μίαν ἀπὸ τὰς προσεγεῖς συνεδριάσεις τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

Δὲν γνωρίζομεν ἐκ προοιμίων τὰς ἀπόψεις τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, πιστεύομεν, ὅμως, ὅτι ἡ εἰσήγησις, ἡ ὁποία προβλέπεται ἐμπεριστατωμένῃ καὶ ἀνταξίᾳ τῆς προσωπικότητος, τῆς θετικότητος, καὶ τῶν ἐπιστημονικῶν γνώσεων τοῦ κ. Προέδρου, θὰ γίνῃ ὁμοφώνως δεκτὴ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, δεδομένου ὅτι ἡ Τράπεζα Νομικῶν μετὰ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Νομικοῦ Κόσμου τῆς Χώρας καὶ ἰδίᾳ τῶν δικηγόρων καὶ τῶν πελατῶν τῶν, θὰ ἐνισχύσῃ σημαντικῶς τοὺς πόρους τοῦ Ταμείου.

Εἶναι δὲ ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ ἰδρυθῇ καὶ νὰ λειτουργήσῃ ἡ Τράπεζα Νομικῶν ἐντός τοῦ προσεχοῦς ἔτους 1979, δηλαδὴ πρὸ τῆς ἐντάξεώς μας εἰς τὴν Ἑυρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα (ΕΟΚ). Διότι κατὰ τὰς Κυβερνητικὰς δηλώσεις ἀπὸ τῆς ἐντάξεώς μας εἰς τὴν Ἑυρωπαϊκὴν αὐτὴν ὁργανῶσιν, θὰ ληφθῶν μέτρα διαφοροποιήσεως τῶν πόρων τῶν ἀσφαλιστικῶν ὁργανισμῶν καὶ ὡς ἐκ τούτου παρίσταται ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ εἰσέλθῃ τὸ ἔτος 1979 εἰς τὸ κατὰ τὸ δυνατόν μεγαλύτερον ὕψος τῆς συντάξεώς μας, ἂν ὅμως, μετὰ τὴν πραγματικὴν τῶν ὡς ἂν στόχων, νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν σύνταξίν μας εἰς τὸ ὕψος τῆς συντάξεως τοῦ Ἐφετού ἐπὶ τοῦ βασικοῦ του μισθοῦ.

ΚΩΝΣΤ. Ε. ΔΕΣΤΟΤΗΝΗΣ

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΟΥ

Οἱ ἱεροὶ μας πρεσβεύται

Τοῦ κ. Γ. Χατζηναστασίου

Κατάρτα γιὰ τὴν Ἑλλάδα ἡ μεταστροφὴς μας στὸ ἐξωτερικόν. Λιγὰ ῥηθὲν ἔθνος ἐμείς ὑποφέρουμε αἰσάντα ἀπ' τὴ φουλετική αὐτὴ αἰμαρῶν. Γνωστὸ σὲ δόλους μας τὸ Πανελλήνιο, ἀνυπόφορο, ἐξαντλητικὸν τραῦμα τῆς ἀποδιδίμνης τῶν Ἑλλήνων τὸ ἐξωτερικόν γιὰ τὴν ἀνάγκη καλύψεως τῆς τύχης. Ποτέ, ὅμως, δὲν πάροχον ριζικὰ ἀποτελεσματικὰ μέτρα γιὰ τὴν ἀποτελεσματικὴ ἀντιμετώπισιν τῆς πανεθνικῆς αὐτῆς φθορᾶς. Καὶ μῆτε ἐπιστρατεύθηκαν οἱ ἱκανοί, οἱ εἰδικοί μελετηταὶ αὐτῆς τῆς κατάντας.

Δυναμική, ὅμως, παρὰ τὴν αὐτὴν ἡ παρουσία τῶν συμπατριωτῶν μας στὴ ξενιτειά. Φαινόμενο μαμπάλο γιὰ τὴν ξενιτειά μας ἀδελφία. Ἡ φιλικὴ ἐταιρεία στὰ μαῦρα χρόνια τὸν τεσσάρων αἰώνων στοὺς ἀσπίτες, στὸ ἐξωτερικὸν φόνον τὸ νόημα τῆς ἐθνικῆς ἐπανάστασεως. Καὶ, οἱ Ἑλληνες, τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνουν πάλι σήμερον τὸν ἀγῶνα γιὰ νὰ μὴ θανατωρκεῖται ἡ ἐλληνοκτιστὴ Κύπρος μας. Γιὰ νὰ μὴ μολυνθῇ ἀπ' τὰ πέλματα τῆς ἀσιατικῆς στέππας τὸ ἐλληνογένητο Αἶμα.

Οἱ Ἑλληνες τῆς ὑπερατλαντικῆς περιοχῆς, ἀσύγκριτοι πρόμα-

χοι τῶν Ἑθνικῶν μας δικαίων, ἀποτελοῦν σήμερον τοὺς σταυροφόρους τοῦ ἔθνους, πού δίνει, πρὸς τὸ παρόν, τὸν εἰρημνικὸν ἀγῶνα τῆς ὑπάρξεώς του. Γιὰ νὰ μὴ ξευτίσει τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα. Γιὰ νὰ παραμένωμε ἐλεύθεροι, διδάσκοντας τοὺς λαοὺς τὴν ἀνθρώπιν ἀξία. Γιὰ νὰ ἐπιζήσουμε, σὰν ἔθνος, φωτίζοντας τοὺς δαρθάρους ἀπὸ κάθε γκρεμοστάσιμα.

Κρίσιμος παντοτινὰ οἱ στιγμὲς τῆς ἱστορίας γιὰ τὸν ἀγῶνα ἑλλανδικοῦ χώρου, ἀπεριόριστοι οἱ θύσεις τοῦ λαοῦ μας γιὰ νὰ ἐξευχθῇ ἀπ' τοὺς θανάσιμους πανεθνικοὺς ἐξολοθρεμούς. Γονατιστὴ, μ' ἐν γνωμοσύνην ἡ ἱστορία, μπροστὰ στὸν ἥρωικὸ αὐτὸ λαόν, πού προσφέρει τοὺς θωμούς του γιὰ τὴν ἐλληνομορφὴν ἰδέαν τῆς λευτερίας. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἀντίστασιν στέκεται τὸ ἔθνος μπροστὰ στὸν ἀπείθαν ἀγῶνα πού δύνουν οἱ Ἑλληνες μετανάστες, τῆς μακροῦν ἀμερικανικῆς ἡπείρου, γιὰ νὰ ἐξοκολοῦθαι νὰ ἀνεμίξει ἐδῶ στὰ χωριά τους, ἀδούλωτη ἡ γαλανόλευκη.

Στὶς δύσκολες ὁδὸς τῆς ἱστορίας μας κάθε γραικὸς ἀποτελεῖ καὶ μὴ ἀσύγκριτη ἱστορικὴ μορφή σὲ ὅτι σχετίζεται μετὰ τὸ μεγαλεῖος τῆς γαλαξίας μας χώρας. Ὁ Ἑλ-

ΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΝΟΜΙΚΩΝ ΣΤΑΘΕΡΑ ΓΡΑΜΜΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΛΥΣΙΝ ΤΩΝ

Αὐξάνεται ἡ σύνταξις τοῦ Ἐπικουρικοῦ κατὰ 51ο)ο

Ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ταμείου Νομικῶν κ. Θάνου Παπαθεοδωροπούλου μελετᾶται τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο τὰ ἐκκρεμόντα θέματα τοῦ Ταμείου Νομικῶν καὶ τοῦ κλάδου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Δικηγόρων.

Ὅπως μετὰ τὴν ἀπόφασιν περὶ ἀξιοποιήσεως τῆς περιουσίας τοῦ Ταμείου, προωθείται ἡ ἀπόφασιν διὰ τὴν Τράπεζαν Νομικῶν, καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Πρόεδρος θὰ ἐπιληφθῇ τῶν αἰτημάτων τῶν συνταξιούχων Δικηγόρων, τὰ περισσότερα τῶν ὁποίων ἔχουν ἀνάγκην νομοθετικῆς ρυθμίσεως, εἰς τρόπον ὅστε συντόμως νὰ ἐκ καταρτισθῇ τὸ σχετικὸν Νομοσχέδιον, διὰ νὰ δοθῇ πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸν ὁμότιμον Ὑπουργόν καὶ νὰ κατατεθῇ εἰς τὴν Βουλὴν.

Δὲν ἀμφισβόλλομεν ὅτι συντόμως ἐπισηδὸς θὰ φέρῃ εἰς τὸ Συμβούλιον τὸ θέμα τῆς περαιτέρω αὐξήσεως τῆς συντάξεως, βάσει τῶν οικονομικῶν δυνατοτήτων τοῦ Ταμείου.

ΤΟ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΝ

Ἐν τῷ μεταξὺ κατόπιν ἐμπεριστατωμένης μελέτης καὶ εἰσηγήσεως τοῦ Προέδρου κ. Θάνου Παπαθεοδωροπούλου, ἀπεφασίσθη ὑ-

πὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐξήσις τῆς ὑπὸ τοῦ Ἐπικουρικοῦ χορηγουμένης συντάξεως κατὰ 51% ἀπὸ 1ης Ἰουλίου ἐ.ε. καὶ τῶν κατωτάτων ὁρίων κατὰ 83%.

Ἡ ἀπόφασιν ἀπεστάλη πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Κοινῶν Ὑπηρεσιῶν.

Ὁ Ὑπουργὸς Κοινῶν Ὑπηρεσιῶν κ. Γεράσιμος Ἀποστολάτος ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐλήφθησαν πολλὰ οἱ συνταξιούχοι τῆς χώρας.

ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ὑποβληθέντα ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν συνταξιούχων Δικηγόρων Ἀθηνῶν αἰτήματα πρὸς λήψιν ἀποφάσεως ὑπὸ τοῦ

Ταμείου Νομικῶν ταῦτα εἶναι τὰ κατωθί:

1. Τιμωρικὴ αὐξήσις τῆς συν-

ΓΙΑ ΑΝΕΤΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΔΙΚΗΓΟΡΙΑΣ

ΤΟΥ κ. ΝΙΚΟΥ ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΗ
Συμβούλου ΔΣΑ

Στὶς 28 Μαρτίου 1978 ὑπέβατο ὁ στὸν Σύλλογόν μας μίαν σειρά ἀπὸ προτάσεις, πᾶν σὲ θέματα πού ἀπασχολοῦν τοὺς γνήσιους, τοὺς μαχομένους δικηγόρους, τοὺς πρῶτους πού πρέπει νὰ τυχόν τῆς ἀμέριστης συμπαράστασής μας.

Μία καὶ λέγεται, ὅτι ἡ σημερινὴ Διοίκησις, ἀποτελεῖ συνεχεῖα τοῦ προηγουμένου Συμβουλίου, πού κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ κ. Προέδρου, κατηγορήθηκε γιὰ παρακλίση τῶν προβλημάτων τῆς μαχομένης δικηγορίας, εἰμὴν ὑποχρεωμένος νὰ σταθῶ γενικότερα στὸ σκεῖμα αὐτὸ καὶ νὰ τοῖσιω: Εἶναι ἀσφαλὲς ὅτι μέχρι σήμερον τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου μας «κινήθηκε» μετὰ τὴν γενικότερη ἐπικαιρότητα μετὰ τὸν ἀρθρὸν 199 τοῦ Κώδικα περὶ Δικηγόρων καὶ ἔθεσε σὲ δεύτερη μοῖρα τὰ προβλήματα τῶν πραγματικῶν δικηγόρων, τῶν μαχομένων ἢ «κ α ρ β ε λ ο μ α χ ο ν», ὅπως πρόσφατα Σύμβουλος τοῦ Συλλόγου μας, πετυχημένα, τοὺς χαρακτήρισε. Προτίμησε δηλαδὴ νὰ πιάσῃ τὸν γενικότερον σφυγμὸν, πού ἴσταν ταυτόσημος μετὰ τὴν χάριν τῆς ἐπικαιρότητας καὶ τὴν ἐκτενὴ εἰδησιογραφία τῶν ἀπογευματινῶν ἐφημερίδων τοῦ Σαββάτου, μετὰ τὴν πού ἀπασχολοῦν τοὺς ἐκπαιδευτικούς, τοὺς ἠθοποιοὺς κλπ. καὶ «σνομπάρει», κατὰ

τὴν ἐκφράση νέου δικηγόρου, τὰ προβλήματα πού ἀπασχολοῦν τοὺς δικηγόρους ἐκείνους, πού ὀλημερὶς ἀγωνίζονται μετὰ τὴν τῶντα τῆς Σ'. Αὐτοὺς καὶ σὲ μερικὰ ἀπὸ τὰ προβλήματά τους, πού φαίνονται σὲ πρώτη ὄψιν μικρά, ἀλλὰ γι' αὐτοὺς εἶναι μεγάλα, εἶναι ἀφαιρεμένη αὐτὴ ἡ μικρὴ Εἰσήγησις, μετὰ τὴν ταυτόχρονη δεκαόγνητος ὅτι τὸ σημερινὸ Διοικ. Συμβούλιο, ἔχει τὴν βέλτη, τὴν πολυπρόσωπὴν ἐκπρόσωπηση, ἀλλὰ καὶ τὴν δύναμιν νὰ βοηθήσῃ τὴν ἐπίλυση βασικῶν θεμάτων πού χρόνια τώρα ταλαιπωροῦν τοὺς δικηγορικούς, τοὺς μαχομένους δικηγόρους.

Ἐκεῖ διαπιστωθεῖ ὅτι ὅλοι μας ξεκινᾶμε τὸ πρωὶ μ' ἕνα κατάλογο ἀπὸ δουλειᾶς, τοπικὰ καὶ χρονικὰ καταμετρημένους καὶ μετὰ ἀπὸ πολὺν μόχθον, ἀπομένοντες οἱ μισοὶ γιὰ τὴν ἐπομένη, μὴ καὶ τὸ πρῶτον καταναλώθηκε μὴχαντας βίβλια ἀποφάσεων, ἡ πατώντας σφραγίδες καταθέσεως δικογράφων ἢ κατινίζοντας στήν οὐρὰ τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἐταρικών. Αὐτὴ ἡ ἀναπόφευκτὴ σταγὰν τῆς πολυποχρόνου, ἔχει γιὰ κύρια αἰτία τὴν ὑποβάθμισιν τῆς ἐπιστημονότητος μας, πού πολλὰς φορὲς ἐξελέσται σὲ ἀποτελέσματα, μετὰ ἀπέλευσμα νὰ μὴν προλαβαίνομεν νὰ παρακολουθήσῃ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐπιστήμης πού διδάσκει καὶ πού ἀπὸ τὴν φύσιν τῆς ἑαυτοῦ ἀνάγκης συνεχῶς στενὴς ἐπαφῆς καὶ μελέτης.

Ἀναγκαῖα λοιπὸν τὰ μέτρα γιὰ τὴν ἀντιμετώπισιν αὐτῆς τῆς κοπιώσεως, ἀλλὰ δυστυχῶς ἐκ τῶν πραγμάτων ἀπαράτητος ὑποβάθμισις, τὰ σπουδαιότερα ἀπὸ τὰ ὁποῖα θέτω στὴ κρίσιν σας.

1) Κ α θ ι ἑ ρ ὼ σ η Δ ι κ α σ τ ῆ ρ ι κ ῆς ἑ β δ ο μ ᾶ δ α ς π ἔ ν τ ε ἡ μ ε ρ ῶ ν (Δ ε υ τ ἑ ρ α - Π α ρ α σ κ ε ῆ).

Ἐκεῖ ἀπόλυτα ὠριμασθῇ ἡ θέσις τῆς καὶ θεωρῶ βέλτιστα ὅτι θὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ ἀπὸ τὸ ὁμότιμο Ὑπουργεῖον, σήμερον πάλαι πού συζητήσεται δημοσιούπολητικὸν ὕμνηρο (ἐβδομαδιασίαν ἐργασίαν).

Τὸ δημιουργούμενον κενὸν στὴν δικηγορίαν τῶν δικῶν, θὰ καλυφθῇ ἀπὸ τὴν δημιουργίαν ἐνός ἀκόμῃ Μονομελοῦς καὶ Τριμελοῦς (Πλημ)κειῶν στὶς ὑπόλοιπες μέρες, μετὰ τὴν τῆς ἔδρας καὶ γραμματεῖς ἐκείνων τοῦ Σαββάτου. Ἡ πολιτικὴ συνεδριάσις τοῦ Ἐφετερίου (ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 2αν σελίδα)

Ἐπὶ τῶν γεγονότων

Η ΣΥΝΤΑΞΙΣ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΣΦΑΛΙΣΤΟΥΣ

Εἶναι ἀξία ἰδιαίτερας ἐκτιμήσεως ἡ πρότασις τοῦ Ὑπουργοῦ Κοιν. Ὑπηρεσιῶν κ. Γερ. Ἀποστολάτου, ὅπως χορηγηθῇ σύνταξις γήρατος εἰς τοὺς ἀνασφαλιστοὺς πολίτας, ἀνεξαρτήτως φύλου, τοὺς ὑπερβάλλοντες τὸ 65ον ἔτος τῆς ηλικίας τῶν, οἱ ὁποῖοι στεροῦνται τῶν μέσων συντηρήσεως καὶ ἐξαρτᾶται ἡ ἐπιβίωσις τῶν ἀπὸ τὴν κοινωνικὴν πρόνοιαν ἢ τὴν εὐστολαχίαν συγγενῶν καὶ γειτόνων.

Ἡ μέχρι τοῦδε ἐξάρτησις τῶν πολιτῶν αὐτῶν ὑπὸ μορφὴν ἐλεημοσύνης ἀποτελεῖ καθιστὸς ἀπαράδεκτον σήμερον, πού τὸ σύστημα κοινωνικῆς ἀσφαλείας καλύπτει δόλοκληρον σχεδὸν τὸν Ἑλληνικὸν πληθυσμόν.

Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΝΟΜΙΚΩΝ

Ἐπεκρίθη ὑπὸ τινῶν ἡ διάταξις τοῦ Νόμου 730/77 διὰ τῆς ὁποίας ὁ Πρόεδρος τοῦ Ταμείου Νομικῶν ἐκλέγεται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἐνῶ οἱ Πρόεδροι τῶν τριῶν μεγάλων δικηγορικῶν Συλλόγων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, καὶ Θεσσαλονίκης ἐρίζονται ὡς Σύμβουλοι.

Οἱ ἐπικριταὶ ἀσφαλῶς δὲν εὐρίσκονται ἐν δικαίῳ.

Ὡς γνωστὸν οἱ Πρόεδροι τῶν Δικηγορικῶν Συλλόγων εἰς τὰς 3 μεγάλας πόλεις, δὲν ἐκπρὸςσωποῦν τὸ σύνολον τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου. Μὲ τὸν τρόπον πού διεξάγονται ἀρχαίως, ἐκπρὸςσωποῦν κυρίως σήμερον μίαν ὁργανωμένην μειοψηφίαν, ἡ ὁποία ἐπιτυγχάνει νὰ κυριαρχῇ τῆς ἀνорγανώτου πλειοψηφίας.

Ἀποδείξει αἱ γενικαὶ Συνελεύσεις τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν εἰς τὰς ὁποίας ἐπὶ 11.000 μελῶν παρίστανται 1.000 ἢ τὸ πολὺ 1.500 καὶ λαμβάνονται ἀποφάσεις μετὰ 600 ἢ 900 ψήφους ἐνῶτι 400 ἢ 600 ἐχόντων ἀντίθετον γνώμην.

Συνεπῶς ὁρθῶς ὁ νόμος ὥρισεν ὅτι ὁ Πρόεδρος τοῦ Ταμείου Νομικῶν, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι συνδικαλιστικὸν σωματεῖον, ἐρίζεται ὑπὸ τοῦ ὁμοῦ Ὑπουργοῦ, ὅπως ἡ τῆς σπουδαιότητος τῆς θέσεως καὶ τῆς μεγάλῃς ἀποστολῆς τοῦ Ταμείου Νομικῶν, ἐκλέγεται ὡς Πρόεδρος μεταξὺ τῶν ἐπιλεκτῶν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Δικηγόρων, καὶ ὁ ὁποῖος λόγῳ πού κύρους καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς περιβολῆς ἐντός τῶν πολιτιστικῶν τῶν Ταμείων Προνοίας Δικηγόρων.

3. Ὑπαγωγή εἰς τὸ Ταμεῖον «Υγιεῖς Δικηγόρων Ἐπαρχικῶν» τῶν συνταξιούχων καὶ μελῶν τῶν οἰκονομικῶν τῶν, οἵτινες ὑπῆλθον εἰς τὸ ΙΚΑ, λόγῳ μὴ ἐμπροθέσμου ἐγγραφῆς τῶν εἰς τὸ Ταμεῖον Ὑγιεῖς.

4. Συμμετοχὴ εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ Ἐπικουρικοῦ τοῦ ἐκπρὸςσωποῦ τῶν συνταξιούχων Συμβούλου τοῦ Ταμείου Νομικῶν. Ὁ περιορισμὸς τῆς Διοικήσεως εἰς μόνους τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ Δικηγόρους - Συμβούλους δημιουργεῖ συνεχὴ ἐλλείψιν ἀπαιτήσεων καὶ παρεμποδίζεται ἡ προώθησις τῶν θεμάτων τοῦ Ταμείου τούτου.

ΑΠΟ ΣΚΟΠΙΑΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ

Διὰ τὴν ἀπονομὴν Φορολογικῆς Κληρονομικῆς Δικαιοσύνης

ΤΟΥ κ. Κ. ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΗ

Συν)χο Δικηγόρου Δημοσιογράφου κότεραν εἰδικεύσιν τοῦ ὑπὸ δημοσίαν ἐρευνᾶν ὁποῖον αὐτοῦ θέματος. Δι' ὃ καὶ ἐντοπίσαμεν τὴν παρούσαν δημοσίαν ἐπιστημονικὴν ἐρευνᾶν καὶ ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ καὶ συγκεκριμένου θέματος τῆς Φορολογικῆς κληρονομικῆς τῶν ἐν Ἀμερικῇ κληρονομιῶν ὁμογενῶν μας.

Αὐτὸ τὸ εἰδικὸν θέμα τοποθετεῖται ἀφ' ἐαυτοῦ, μέσα εἰς τὰ ἀκόλουθα νομικὰ καὶ συμβατικά πλαίσια, 1) τὸ Νόμον 1641) 1919, 2) τὸ Ν. Δ. 118)1973 «περὶ Κώδικος Φορολογίας Κληρονομικῆς - Δωρεῶν, Προικῶν - καὶ Κερδῶν ἐκ Ἀρχαίων», κατὰ κοινὸν τίτλον καὶ 3) τὴν υπογραφήσιν μετὰ τῶν Κυβερνήσεων Ἑλλάδος καὶ Ἀμερικῆς συμβάσεως (Ν.Δ. 2734)1953 ΦΕΚ 329) 1953 Α) καὶ τῆς ὁποίας βασικὴ δίδωμος ἐπιβίωσις εἶναι ἡ ἀπὸ (ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 2αν σελίδα)

“ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ,”

Έκδίδεται κατά μήνα

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ετησία προπληρωτέα δρ. 300
Νομικών Προσώπων δρχ. 400
Διευθύνσεις κατ' άρθρ. 9 νό-
μου περί Τύπου
Ιδιοκτήτης - Έκδότης
«Σύλλογος Συνταξιούχων Δικη-
γώρων 'Αθηνών»
Χαρ. Τρικούπη 31 (145)
Τηλέφ. 3638.592
Υπεύθυνος
ΚΩΝΣΤ. Ε. ΔΕΣΤΟΥΝΗΣ
Κωλέττη 4 'Αθήνα (145)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου:
ΓΕΩΡΓ. ΜΠΡΟΤΖΙΩΤΗΣ
Κωλέττη 4 'Αθήνα,
Τηλέφ. 3633.138

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

ΠΡΟΣΕΧΩΣ

“Αρχεται ή Συνεδρίασις”

Κυκλοφορεί προσεχώς μία
σειρά δικαστηριακών χιουμορι-
στικών στιγμιότυπων του συ-
νεργάτου μας κ. Τηλ. Γάριου,
με σκίτσα του κ. Βασιλ. Χρι-
στοδούλου.

ΓΙΑ ΑΝΕΤΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΔΙΚΗΓΟΡΙΑΣ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ εκ της 1ης σελίδος)
‘Αθηνών μπορεί άνετα να προσαρ-
τηθεί στην δικαστική διαδικασία
εργασίας, μία και το ‘Ε-
φετείο Πειραιώς ‘εξεκούρασε’ κά-
πως τα πινάκια της ‘Αθήνας’.

Από την Δικαστηριακή άρχαία
του Σαββάτου θα εξαιρεθεί φυσι-
κά η διαδικασία των ασφαλιστικών
μέτρων, μία και η φύση τους δεν
επιτρέπει την πολυτέλεια της διή-
μερης άρχιας. Στο αίτημα αυτό
είμαι βέβαιος ότι θα δρούμε συμ-
παράσταση από την ‘Ενωση Δικα-
στών και Εισαγγελέων, αλλά και
το προσωπικό της Γραμματείας.

2) Καθορισμός από
της Σεπτεμβρίου
1978 της 1ης μ.μ.
ώς ώρας συνεδρία-
σεως του Πολυμέ-
λους Πρωτοδικείου
‘Αθηνών, αντί της 5ης ά-
πογευματινής που ίσχυε σήμερα.
Με τον τρόπο αυτό θα διευκολυν-
θεί μία προσπάθεια πολλών δικη-
γώρων για την δημιουργία συνε-
χούς άρραστη δικαστηριακής εργα-
σίας, ενώ ταυτόχρονα θα εκλείψει
η άπαιτη ενός δόξακρου άπογεύ-
ματος για να ακουστεί ένα ‘επαρί-
σταται’.

Δυστυχώς η δικονομική ευχέρεια
συζητήσεως της υπόθεσης με
‘δηλώσεις’ απέχτειν υπαιτιότητα
των δικηγόρων και με ταυτόχρονη
υπόδραση της μεταξύ τους φει-
δολογίας. Το πολυ-
μορφο και πολυάνθρωπο της ‘Αθη-
ναϊκής δικηγορίας και η διαρκής
προσπάθεια και άπειλη του ένα-
γομένου ‘να πάρει μία ανάσπαση’
περιόρισαν στην πράξη την σημα-
ντική αυτή δικηγορική ‘εκατάκτηση’.
άφου μόνο στα συναινετικά διαζύ-
για εφαρμόζεται και μάλιστα σε
περιορισμένη κι εδωδ λήμματα. ‘Η
εφαρμογή του μέτρου αυτού θα
εναρμονίσει το ώραιο του Πολυ-
μελούς Πρωτοδικείου ‘Αθηνών με
όλα τ’ άλλα Πρωτοδικεία του Κρά-
τους, ενώ ταυτόχρονα θα ανακου-
φίσει έκτος από τους δικηγόρους
και τους δικαστές και δικαστικούς
υπαλλήλους, άφου δεν θα χρειά-
ζεται να ‘εκατεβαίνουν’ δύο φορές
την ημέρα στην υπηρεσία τους.
Στην επιτυχία του μέτρου βοηθά
η μεγάλη αίθουσα του Πρωτοδι-
κείου που είναι πάντα κενή το
πρωί.

3) Γνώση του άποτε-
λέσματος των πο-
λιτικών υποθέσεων.

Με πρωτοβουλία του Συλλόγου
μας θα πρέπει να αναδιοργανωθεί
η προσπάθεια πληροφόρησης του
δικηγόρου γύρω από την έκδοση
και το αποτέλεσμα της απόφασε-
ως. Τα καρτελάκια που πολίτε-
ρας έφθασαν ταχυδρομικά στα γρα-
φεία των παραστάτων δικηγόρων
καταργήθηκαν στην πράξη, γιατί
άπολύστατα οι υπηρεσίες της
Γραμματείας του Πρωτοδικείου στα
μάτησαν να τα ταχυδρομούν. Εί-
ναι βέβαιο ότι για την άσφάλεια
και την ταχύτητα της εργασίας
αυτής θα πρέπει δύο υπάλληλοι
του Συλλόγου μας να άπασχολού-
νται μόνιμα. ‘Η μισθοδοσία τους
θα υπερκαλύπτεται από την αξία
της καρτέλλας που θα ταχυδρομη-
ται, άφου το γραμματόσημο θα
είναι ήδη έπικολλλημένο. Σε περί-
πτωση που ο δικηγόρος έπείγεται
να μάθει την απόφαση θα υπάρχει
ιδιαιτέρη, πιο άκριβη καρτέλλα,
στην οποία θα συμπληρώνει και
το τηλεφώνό του, με την οποία θα
άποκτά το δικαίωμα να δεχθεί την
επόμενη της έκδόσεως της άπο-
φάσεως ένα τηλεφώνημα στο γρα-
φείο του που θα του άναγγέλλει
τον αριθμό και το διατακτικό της.
Με τον τρόπο αυτό θα καταργηθεί
αυτόματα η συμπόρση στα πολυ-
ποίκιλα διδλία των αποφάσεων
των διαφόρων διαδικασιών και θα
κερδίσουμε πολύτιμο χρόνο, αλλά
και αξιοπρέπεια μία και θα έχου-
με την ευχέρεια άμέσου πληροφo-
ρήσεως του πελάτη μας.

Παράλληλα είναι δυνατή και η
δημιουργία μιας υπηρεσίας κατα-
θέσεως δικογράφων, μία και η σχε-
τική άναγκαιότητα θα άποδειχθεί
έντονη όταν με το καλό άνε-
γερθεί το Δικαστικό Μέγαρο.

‘Εάν άναλογισθεί κανείς πόσες
πολύτιμες ώρες χάνουν οι δικηγό-
ροι έξουλλίζοντας τα διδλία των
άποφάσεων, πόσα τηλεφώνια δέχου-
νται από τους πελάτες για το άν
δύγικε ή άπόφαση και πόσος χρό-
νος πάει χαμένος πατώντας σφρα-
γίδες καταθέσεως άγωγών, πειθε-
ται άμέσως για την άναγκαιότητα
άντιμετωπίσεως των προβλήμα-
των της καταθέσεως άγωγών και
της έγκαιρου γνώσεως του άποτε-
λέσματος της δίκης. ‘Ολ’ αυτά δεν
σημαίνουν βέβαια ούτε κατάργηση
των διδλίων άποφάσεων, ούτε και
ύποχρεωτική κατάθεση μέσω της
ειδικευμένης αυτής υπηρεσίας, γι-
ατί όπωσδήποτε θα υπάρχουν κρίσι-
μα σε προθεσμίες και βαρύτητα
δικογραφα που ο ίδιος ο δικηγό-
ρος θα πρέπει να καταθέσει.

4) Τέλος, έπικαιρο, λόγω έπο-
χής το θέμα της έμφα-
νίσεως των δικηγό-
ρων στα Δικαστήρια,
κατά τους καλοκαιρινούς μήνες. ‘Α-
πό το Δικηγορικό Σύλλογο ‘Αθη-
νών θα πρέπει να ξεκινήσει η προσ-
πάθεια καταργήσεως του σακκα-
κιού και της γραβάτας σ’ όλες
τις δίκες από τον Μάιο ως τον
‘Οκτώβριο. ‘Ενα άπλο ποικαιρο
είναι εύτρεπότερο από το θέμα
ένος ταλαιπωρημένου ανθρώπου
που λυώνει μέσα στο σακκάκι
και σφίγγεται από μία ‘έξωτερη’
γραβάτα, που πολλές φορές στρα-
τολογήθηκαν την τελευταία στιγμή
για να εξασφαλίσουν τα προσχή-
ματα της σύννομης δικονομικής
πράσεως.

Είμαι βέβαιος ότι η υιοθέτηση
αυτών των άπλών μέτρων θα βοη-
θήσει τους συναδέλφους στο πολυ-
μορφο έργο τους και θα άποτελέ-
σει την άπαρηχ και άλλων σπου-
διατέρων καινοτομιών στο πλέγμα
μίας πιο άνετης δικηγορίας.

Πρόθυμος για κάθε πρόσθετη
διευκρίνιση,

ΝΙΚΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΗΣ

ΑΡΧΑΙΑ ΡΗΤΑ ΚΑΙ ΚΡΗΤΙΚΕΣ ΜΑΝΤΙΝΑΔΕΣ

Είναι ίσως γνωστόν ότι μερικά
αρχαία ρητά, έχουν μεταφραστεί
στις λεγόμενες Κρητικές Μαντι-
νάδες.

1) ‘Ετσι το ‘μην προτρέχεται η
γλώσσα της διανοίας’ λέγεται:
‘Απ’ όλα τα μέλη του κορμού, η
γλώσσα έχει τη χάρη, να πρέπει ο
νοῦς να της κρατά γερὰ το χαλκή-
νάρι, γιατί είναι η γλώσσα το σπα-
θί μά ο νοῦς εἶν’ η σφαίρα καὶ ἐ-
κείνος πού δὲ σκέπτεται, θὰ σφά-
λη μίαν ἡμέραν.

2) Το καλύτερο πρῶτος σ’ ἕνα
χορὸ παρὰ δεύτερος σὲ μιά πόλη:
‘Οχι στὰ πόδια τὸ δούνο, ὅσο
ψηλά κι’ ἂν εἶναι, κάλλιο σὲ λόφο
χαμηλὸ καὶ στὴν κορφή του μένει.

3) ‘Σὺν ‘Αθηνᾷ καὶ χεῖρα κίνει’.

Μαλακτένιος νὰ γεννῆ καὶ δια-
μαντένιος νάσαι, σάν δὲν βοηθᾷ
ἡ τύχη σου ἄδικα τυραννάει φταίει
κι’ ἡ τύχη βέβαια τὸ χεῖρ της σάν
βάλη, ὅμως τὰ περισσότερα τα
φταίει τὸ κεφάλι.

4) ‘Μὴν ἀναβάλλης δι’ αὔριον,

ὅτι μπορεῖς νὰ κάμῃς σήμερα’.

‘Ανάθεμα πού θοῇ καιρὸ κι’ ἄλλο
καιρὸ ἀναμένει, γιατί ὁ καιρὸς τὰ
πράγματα πολλὸν λογὸν τὰ φέ-
ρει.

5) Σχετικὰ μετὰ τὴν κακολογίαν
καὶ τὰ κοινοτυπία εἰς βάρος προ-
σωπικότητων: Πάντα ψηλά στέκει
ἡ κορυφή, ἂν εἶναι καὶ χιονισμένη,
τὸ βόαχο δένει ἡ θάλασσα, μὰ
πάντα βόαχος μένει.

6) Διὰ τὴν ἀνάπτυξη καὶ τὴν
ἀξία τῆς προσωπικότητος: ‘Οποιὸς
γὰρ νὰ φανῇ ψηλὸς, βγαίνει σ’ ἄλ-
λον τὴν ὥρην, ἄδικο καὶ κακομοιρὰ
καὶ μαῖρες μέρες θάχει.

7) Ποτέ σου μὴ καταφρονᾷς τὸ
κάτω σκαλοπάτι, γιατί σ’ αὐτὰ
προσωπαῖες καὶ βγαίνει στα πα-
λάτια. Αὐτὸ περὶ τοῦ ὅτι ὁ ἀνθρω-
πος πρέπει νὰ εἶναι ταπεινόφρων
καὶ ὄχι φανατισμένος.

Περὺ γνῶσιν καὶ συμμόρφωσιν.

Ι. Π. ΦΩΤΗΝΑΡΑΚΗΣ

Δικηγόρος

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΝΟΜΗΝ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ εκ της 1ης σελίδος)
φυγῆς τῆς διπλῆς φο-
ρολογίας, — καὶ ἡ ἀ-
ποτροπὴ τῆς φορο-
διαφυγῆς.

Προσδιορίζεται ἔτι συγκεκριμέ-
ως, καὶ διὰ τοῦ άρθρου 1 αὐτῆς,
ὅτι οἱ φοροὶ οἱ ὅποιοι ἀποτελοῦν
ἀντικείμενον αὐτῆς εἶναι:

α) Διὰ τὰς ‘Ἠνωμέ-
νας Πολιτείας τῆς
‘Αμερικῆς ὁ ὅμοσπον-
διακὸς φόρος ἐπὶ
τῶν κληρονομιῶν καὶ
β) διὰ τὸ Βασίλει-
ον τῆς ‘Ελλάδος ὁ
φόρος ἐπὶ τῶν κλη-
ρονομιῶν.

‘Επὶ τοῦ εἰδικοῦ καὶ συγκεκρι-
μένου αὐτοῦ θέματος, — τῆς δι-
δύμου συμβατικής ἐπιδιώξεως, τῆς
ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογίας,
καὶ τῆς ἀποτροπῆς τῆς φοροδια-
φυγῆς, ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν τῶν
ἀλλοδαπῶν ὁμογενῶν μας, φρονού-
μεν ὅτι ἐμφυλοχωρεῖ, — καλωπί-
στας καὶ ἀπὸ υπερβάλλοντα ὑπε-
ρρεσιακὸν ζῆλον, ἐσφαλμένη ἐρμη-
νεῖα τῶν οἰκείων Νομικῶν καὶ
Συμβατικῶν Διατάξεων. Εἰς αὐτὸ
το εἰδικὸν καὶ συγκεκριμένον θέ-
μα, ἀναφέρεται ἡ παρούσα ἐπιστη-
μονικὴ ἐνασχόλησις καὶ ἐρευνά μας,
κυριαρχούμενοι ἀπὸ τὴν φιλοδοξί-
αν νὰ συντελέσωμεν, — καθ’ ὃ
μέτρον μᾶς συγχροῦν αἱ ἀσθενεῖς
μας δυνάμεις, — εἰς τὴν ὁρὴν
λύσιν τῶν ἀφ’ ἐαυτῶν ἀνακυπτό-
ντων θεμάτων.

Με δύο κυρίως θέματα θὰ ἀσχο-
ληθώμεν ἐν προκειμένῳ, — α) κατ’ ἐφαρμογὴν τίνος ἐκ τῶν δύο
ἰσχυόντων Νόμων (Κώδικος 1641)
1919 — Ν. Δ. 118) 1973), δέον
νὰ ἐρευνηταὶ καὶ νὰ κρίνεται ἐκά-
στη περίπτωσηίς φορολογίας κλη-
ρονομίας ἀλλοδαπῶν ὁμογενῶν
μας, καὶ β) μετὰ τὴν συνδυασμένην
ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω δύο Νό-
μων καὶ τῆς ὑπ’ ἀριθ. 2734) 1953
συμβάσεως.

Τὸ πρῶτον θέμα φέρεται ὡς ἀ-
πλοῦν, ἡ τοιούχιστον ὅτι τὸ ἀπλο-
ποιοῦν αἱ ἀρμόδιαι ‘Υπηρεσίαι.
‘Επικαλοῦνται τὴν διάταξιν τῆς

παρ. 1 τοῦ άρθρου 122 τοῦ Ν.Δ.
118) 1919 καθ’ ἣν «αἱ δι-
τάξεις τοῦ παρόν-
τος ἐφαρμόζονται
καὶ ἐπὶ περιουσιῶν
κτωμένων κατὰ τὸ
ἄρθρον 1 τοῦ τοῦ-
τῆς, διὰ τῆς ὁποίας ἡ φο-
ρολογικὴ ὑποχρέω-
σις γεννᾶται καὶ ἀ-
πὸ τῆς ‘Αναουαρίου
1972 μέχρι τῆς ἐ-
νάρξεως τοῦ ἰσχύος τοῦ
παρόντος».

Καὶ σημειοῦμεν ὅτι ὑποστηρί-
ζουν ὅτι τὸ ἀπλοποιοῦν αἱ ἀρμό-
διαι ὑπηρεσίαι, διότι ὡς χρόνον,
καθ’ ὃν γεννᾶται ἡ φορολογικὴ ὑ-
ποχρέωσις, ἐκλαμβάνουν τὴν ἡμέ-
ραν τοῦ θανάτου ἐκάστου κληρο-
νομούμενου. ‘Αλλ’ ἐδῶ ἀκριβῶς,
κατὰ τὴν προσωπικὴν μας ἀντίλη-
ψιν, λαμβάνει χώραν, μὴ πρόδη-
λος πραγματικὴ καὶ νομικὴ πλά-
νη. Τὸς διαφεύγουν, — κατὰ τὴν
γνώμην μας πάντοτε, — τὰ ἀκό-
λουθα δεδομένα: 1) ‘Οτι ἡ γένε-
σις τῆς φορολογικῆς ὑποχρεώσεως
προσπατεῖ, δικαστικὴν ἐκκαθάρ-
σιν ἐκάστης κληρονομίας. Τοῦτο
ἐπάγεται τὴν νόμον μετὰ τὴν ἐκ-
κρίσιν τῆς κληρονομίας, — καὶ ὡς
χρόνον κτήσεως τῆς κληρονομίας,
μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς δικαστικῆς
ἀποφάσεως, διὰ τῆς ὁποίας ἐκκα-
θαρίζεται ἐκάστη κληρονομικὴ πε-
ριουσία. Διότι, ὡς αὐτονόητον ἀ-
ποβάνει, μετὰ τὴν δικαστικὴν ἐκ-
καθάρσιν εἶναι δυνατὸς ὁ προσδιο-
ρισμὸς τοῦ ποσού, τὸ ὁποῖον ὑπό-
κειται εἰς φόρον κληρονομίας, διό-
τι ἡ ἐννοία τῆς κτήσεως τῆς κλη-
ρονομίας, ὡς συνόλου δικαιωμά-
τος, ἀπὸ ὑποχρεώσεων συμπίπτει
μετὰ τὴν ἐννοίαν τῆς ἐπαγωγῆς τῆς
κληρονομίας (ἄρθρ. 4 παρ. 4 τοῦ
Νόμου 1641) 1919, — ἄρθρον 1
παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 118) 1973, ἄρ-
θρον 1913 Α.Κ., παρ. 1 τῆς ὑπ’
ἀριθ. 53) 1973 ‘Εγκυκλίου τοῦ ‘Υ-
πουργείου Οἰκονομικῶν καὶ ὑπ’ ἀ-
ριθ. 3) 1977 ἀποφάσεως τοῦ Τρι-
μελοῦς Διοικητικοῦ (Φορολογικοῦ)
Πρωτοδικείου Μυτιλήνης).

Αὐτονόητον ἀποβάνει, ὅτι ἡ ὡς
ἄνω προϋποθέσις κρίνεται ἀπαρά-
-

τητος, διότι δάσει αὐτῆς ρυθμιζέ-
ται ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἰσχύος τι-
νος νόμου, — Ν. 1641) 1919, ἢ
Ν.Δ. 118) 1973 — πρέπει νὰ ρυθμι-
ζέται ἐκάστη ὑπόθεσις φόρου κλη-
ρονομίας.

Καὶ αὐτὰ μὲν, ὡς πρὸς τὸ εἰ-
δικὸν θέμα δάσει τοῦ Νόμου
πρέπει νὰ κρίνεται ἐκάστη κλη-
ρονομικὴ ὑπόθεσις. ‘Υφίσταται ὁ-
μως καθ’ ἡμᾶς, καὶ τὸ εἰδικὸν θέ-
μα τῆς ἀνευρέσεως καὶ τοῦ προσ-
διορισμοῦ τῆς φορολογητέας ὕλης,
κατ’ ἐφαρμογὴν τῶν δύο ἀνωτέρω
Κωδίκων, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν
ὑπ’ ἀριθ. 2734) 1953 συμβάσιν
μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων ‘Ελλάδος
καὶ ‘Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς ‘Αμε-
ρικῆς.

‘Η συνδυασμένη ἔρευνα καὶ ἐρ-
μηνεία τῶν οἰκείων διατάξεων, εἴ-
τε τοῦ Νόμου 1641) 1919, εἴτε τοῦ
Ν.Δ. 118) 1973, μετὰ τῶν σχε-
τικῶν διατάξεων τῆς ἄνω ὑπ’
ἀριθμ. 2734) 1953 συμβάσεως εἰς
ἐκάστην κληρονομικὴν φορολογικὴν
ὑπόθεσιν, ὡς πλεόν ἡ ἀπαραίτητος
καὶ ἀναγκαία ἐλέγχεται, διότι μό-
νον οὕτω εἶναι δυνατὴ καθ’ ἡμᾶς
ἡ ἀπονομὴ φορο-
λογικῆς δικαιοσύνης.
Διότι εἶναι ἐξω πάσης ἀμφισβη-
τήσεως ὅτι ἐὰν ἐπιδιώξῃς,
τῆς ὡς ἄνω συμβάσεως, εἶναι ἡ
ἀποφυγὴ τῆς διπλῆς φορολογίας,
ἡ τοῖς ἀποτροπῆς τῆς φοροδιαφυγῆς,
ἡ τοῖς φορολογίας.
μῖας καὶ τῆς αὐτῆς
κληρονομικῆς πε-
ριουσίας, — κειμὲν ἡς
εἰς τὴν μίαν ἐκ τῶν
δύο χωρῶν (‘Ελλάδος -
‘Αμερικῆς).

‘Επ’ αὐτοῦ τοῦ ἀνωτέρω εἰδι-
κοῦ καὶ συγκεκριμένου θέματος, θὰ
ἐντοπισθῶμεν καὶ πάλιν τὴν παρού-
σαν δημοσίαν ἐπιστημονικὴν ἐρευν-
νάν μας. Κατὰ τὴν προσωπικὴν μας
ἀντίληψιν, ἡ ἐπιστημονικὴ ἐρευνά
του, πρέπει νὰ ἐπιχειρητὰ δάσει
τὸν ἀκόλουθον Νομικὸν καὶ συμ-
βατικὸν διατάξεων, — α) τοῦ ἐ-
δαφίου α’ τῆς παρ. 1, τοῦ άρθρου
11 τοῦ Ν. 1641) 1919 καθ’ ἣν
«ἐξ αἰρουναὶ τοῦ φέ-
ρου κληρονομίας
κληρονομία ἀλλοδα-
πῶν, ἐφ’ ὅσον ἀπαλ-
λάσσονται τοῦ φόρου
διὰ συνθηκῶν, β) τοῦ
ἄρθρου 1 τῆς ὑπ’ ἀριθ. 2734)
1953 συμβάσεως μεταξὺ τῶν Κυ-
βερνήσεων ‘Ελλάδος καὶ ‘Ἠνωμέ-
νων Πολιτειῶν τῆς ‘Αμερικῆς, καθ’
ὃ οἱ φοροὶ οἱ ὅποιοι ἀποτελοῦν τὸ
ἀντικείμενον τῆς παρούσης συμβά-
σεως εἶναι 1) διὰ τὰς Η.Π.Α. ὁ
ὅμοσπονδιακὸς φόρος ἐπὶ τῶν Κλη-
ρονομιῶν, καὶ 2) διὰ τὴν Βασι-
λειῶν τῆς ‘Ελλάδος ὁ φόρος ἐπὶ
τῶν Κληρονομιῶν, 3) τοῦ άρθρου
3 τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω συμβάσεως,
τὸ ὅποῖον ορίζει «ὅτι αἱ ἀκίνηται
κληρονομικαὶ περιουσίαι, αἱ κεί-
μεναι εἰς τὴν μαν ἐκ τῶν δύο συμ-
βληθεῖσαν χωρῶν (‘Ελλάδος - ‘Α-
μερικῆς) δὲν ὑποκείνται εἰς τοὺς
φόρους κληρονομίας, οἱ ὅποιοι ἐ-
πιβάλλονται ὑπὸ τῆς ἐτέρας χῶ-
ρας» καὶ 4) τοῦ άρθρου 6 τῆς αὐ-
τῆς ὡς ἄνω συμβάσεως, καθ’ ὃ «τὸ
συμβαλλόμενον Κράτος τὸ ἐπιβάλλ-
ων φόρον εἰς τὴν περίπτωσηίς ἀ-
ποβιβάσαντος προσώπου, τὸ ὁποῖ-
ον κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου
του, κατὰ τὴν ἐν τῷ κράτει τοῦτῳ,
ἡ τοῖς πόλιν, ἡ ὑπὸ τῆς τοῦτῳ,
θὰ ἡχορηγῇ ἐκ τοῦ
φόρου ἐκπτώσιν, διὰ
ὅσον τοῦ φόρου
(ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 3ην σελίδα)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ

Οὐ ἀθώους

‘Η σκηνὴ στὸ Τριμελὲς Πλημ-
μελειοδικεῖο μῖας πόλης τῆς Ρού-
μελίας, πρὸ χρόνων. Οἱ χωριάτικες
φορεσιές τῶν ἀκροατῶν, μετὰ τὸ ζω-
ηρό τους τοπικὸ χρώμα, εἶδαν μὴ
δροσερῇ, γραφικὴ πινελιά στὴν σί-
θουσα. Διάχυτ’ αὐτὴ ἡ μυρωδιά
γαλακτοκομικῶν προϊόντων. ‘Απὸ
μακριὰ ἀκούγονται γαυγίσματα
σκυλιῶν, δελάσματα προβάτων,
τροκανία.

Στὸ ἐδῶλιο τοῦ κατηγορουμένου
ἔνα ἰσχνὸ ἀνθρωπάκι μετὰ κάπτα στὴν
πλάτη, τρομοκρατημένο, πού στρι-
φογυρίζε ἐκνευρισμένα στὰ ροζιά-
ραϊκα κι’ ἀποσκελετωμένα δάκτυλά

του τοῦ λερό του σκουφί. ‘Ο ἐνω-
μοτάρχης - μνηστὴς του ἑσταξε
αγρμὰκι στὴν κατθέσει του:

— ...Τὸ περὶ οὐ λόγους ἄτου-
μον, ὡς ἀναφέρει τὸ ὕψ’ ἡμῶν ἡ-
λαδῶς καὶ εὐσεβάτως διαδοσθέν τῇ
πρόστατην μου ‘Αρχῇ, οὐ μόνον
ὄπλοφορεῖ, ἀλλὰ καὶ ρεῖχνει
οὐ ἀφιλότιμος. Κουντολογεῖς, ρέ-
βει πρὸς τὴν παράνομη ὄπλοφο-
ρία τοῦς ἄσκατους πυροβολισμοὺς
καὶ τὰ παράνομα συμπαραμαρ-
τοῦντα. Κι’ ὅποιον πάρει οὐ Χά-
ρον, μπαρμπα...

— Τὸν ἔχετε δὴ νὰ πυροβολῇ;
τὸν ρώτησε παρεμβάλλοντας ὁ Εἰ-
σαγγελεὺς.

— Οὐχί! Τὸν ἔχου ὅμως πλει-
στάκις ἐπιστημένα...

— Δὲν ἀποτελεῖ αὐτὸ ἀπόδειξι.
‘Επακολούθησε ἡ ἐξέτασι τῶν
δύο μαρτύρων τῆς ὑπερασπίσεως.
Τοῦ ἀριστεροῦ καὶ τοῦ δεξιῦ ψάλ-
του τῆς ἐκκλησίας, πού γιὰ πρῶ-
τὴν φορά δὲν φαλτοῦρσαν. Πού τὸν
ἐμῶλλον ἔτσι, σάν νὰ τὸν εἶχαν
μπροστά τοὺς νεκρο.

— Εἴμι ὁλότελα ἀθώους... ἰσχυ-
ρίσθηκε ἀπολογούμενος κατόπιν ὁ
κατηγορούμενος.

Κι’ ὁ λόγος δόθηκε στὸν Εἰ-
σαγγελεᾶ, ὁ ὁποῖος δαρυλόδουτα
εἶπε:

— Δὲν ὑπάρχουν ἀπλῶς ἀμφι-
βολαὶ διὰ τὴν ἀβώτητα τοῦ κα-
τηγορουμένου. ‘Υπάρχει δεσπότης.
‘Απορῶ δὲ πῶς, χωρὶς νὰ τὸν ἴδῃ
ὁ μνηστὴς, τὸν ἔσυρε, καίτοι ἄ-
ρῶς, ἐνταῦθα. ‘Εδὲι πρότερον νὰ
θέσθι τὸ δάκτυλόν του ἐπὶ τὸν τύ-
πον τῶν ἡλῶν.

— ‘Αθῶος... ἀπεφάνθη κατό-
πιν, χωρὶς δισταγμό, τὸ Δικαστή-
ριο.

Σὲ λίγο ὅμως διπλῇ ἐκτυρο-
κρότηι ὅπλου ἀπὸ τὸν πασκεύε-
μενο τοῦ δικαστηρίου λοφέρο, τα-
ρακούνισε τὸ Δικαστήριον.

— Τί τρέχει; Τί συμβαίνει; ρώ-
τησε ἀμέσως τρομοκρατημένος ὁ
εἰσαγγελεὺς.

Κι’ ὁ μνηστὴς ἐνωμοτάρχης, πού
περιμενε στὴν ἐξόρτα νὰ τοῦ
βεαρήσωνε τὴν κλῆσι, γιὰ νὰ πά-
ρη τὰ ὕδοπορικά του, ἀπάντησε
με στόμφο καὶ ἱκανοποίησι:

— Τί νὰ συμβαίνει, κ. Εἰσαγγε-
λεᾶ; Τίποτις! Νά, οὐ ἀθῶους πα-
τὶ ὁ ποσὸν τοῦ φόρου

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 3ην σελίδα)

ΤΗΛ. ΓΑΡΙΟΣ</

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ - ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΙ

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΣ

(372—287 π.Χ.)

ΤΟΥ Χ. ΚΑΔΜΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ο Θεόφραστος κατήγετο από την Έρεσθον της Λέσβου, ανέλαβε την διεύθυνση της Περιπατητικής Σχολής μετά τον θάνατον του Αριστοτέλους. Αρχικός όπως τον λένε αναφέρει ο Διογένης ο Λαέρτιος, ονομάζεται Τύρτατος, απέκτησε όμως τελικά υπό του Αριστοτέλους, Θεόφραστον, χάρις εις την δεινότητά του ως προς την χρησιμοποίησιν των φράσεων. Πλήν της ευλωπίας του φαίνεται, ότι ο Σταγειρίτης τὸν ἐξετίμα ἰδιαίτερα διὰ τὴν φιλοσοφικὴν του ἀξίαν, καθὼς καὶ διὰ τὸ ἀκέραιον τοῦ χαρακτῆρος του καὶ δι' αὐτὸ ἀσφαλὲς μὲ τὴν διαθήκην του τοῦ ἀφίκεσεν τὴν βιβλιοθήκην του, τὸν ὥρισεν κληδονὰ τοῦ υἱοῦ του καὶ τοῦ συνέστηρεν νὰ νυμφευθῇ τὴν κόρην του.

Εἰς τὰς Ἀθήνας ὁ Θεόφραστος ἦλθεν πολὺ νῦν καὶ ἐγένετο μαθητὴς τοῦ Πλάτωνα καὶ κατόπιν τοῦ Ἀριστοτέλους τοῦ ὁποῦ ἀπέδεδεχετο γενικὰς τὰς θεωρίας εἰς τὰς ὁποίας προσέθετον καὶ ὠρισμένα ἰδικὰ τὰ, ἰδίως εἰς τὸν τομέα τῆς λογικῆς. Ἐδὼ παρέμεινε μέχρι τοῦ θανάτου του, μὲ μίαν μικρὰν μόνον ἀπουσίαν περὶ τὸ 318 περίπου, ὅταν ἐμφύισθη ἡ Ἰδρυσις τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς ἀνὰ ἀδείας τῆς Βουλῆς. Καίτοι συνδέεται φιλικῶς μὲ τὸν Κασσανδρὸν τῆς Μακεδονίας καὶ τὸν Πτολεμαῖον τῆς Αἰγύπτου ὁ Θεόφραστος παρέμεινε εἰς τὰς Ἀθήνας ἔχων πλεον τὸν δὲ χιλιάδων μαθητῶν καὶ ἀπολαμβάνων μεγάλης ἐκτιμῆσεως. Οἱ ὅτις ἐγενετο πλούσιος. Μολοντὶ δὲ προήρχετο ἐκ πτωχῆς οἰκογενείας καὶ πατέρα βαφθα, εἶχε δούλους καὶ διηγέτο πολυτέλειαν ὑποστηρίζον ὅτι ἡ ἀπόλαυσις τῶν ἡδονῶν ἀρμόζει εἰς τὸν φιλόσοφον ἐφ' ὅσον πραγματοποιεῖται ἐν μέτρῳ, διότι τοῦ παρέχει ἀνάπαυσιν καὶ συντελεῖ εἰς τὴν εὐτυχίαν.

Τὸ συγγραφικόν του ἔργον ὑπῆρξεν τεράστιον. Ἐγραψε περὶ τὰ 250 βιβλία, ἐκ τῶν ὁποίων ὠρισμένα σώζονται ἐξ ὁλοκλήρου,

π.χ. «περὶ φυτῶν ἱστορίαν», «περὶ φυτῶν αἰτιῶν» ὅπου παρουσιάζεται ἡ φυτολογία, ἡ φυτογεωγραφία, καθὼς καὶ ἡ φυσιολογία τῶν φυτῶν. Σημειώτεον ὅτι καὶ πέραν ἀκόμῃ τοῦ Μεσαίνου τὰ δύο προαναφερθέντα βιβλία τοῦ Θεοφράστου, ἦσαν τὰ μοναδικὰ σχετικὰ μὲ τὴν μελέτην τῶν φυτῶν. Ἀξιόλογοι ἐπίσης ἔμειναν καὶ αἱ ἐρευναὶ του, διὰ τὸ χρῶμα τῶν ζώων, κατὰ τὰς ὁποίας ἐπεσήμανεν τὰς σχέσεις χρώματος ζώων καὶ γενεῶν, ἀναφερθεὶς εἰς τὴν περισταθμὴν θεωρίαν τῆς προσαρμογῆς. Ὁμοίως σπουδαίας διατριβῆς ἐδημοσίευσεν καὶ διὰ τὰ ζητήματα τῆς θρησκείας, ἀν καὶ βασικῶς συμφωνῇ μὲ τὸν Ἀριστοτέλην, δὲν παρέλειψεν νὰ κινή κριτικὴν πολὺν θεωρίαν τοῦ διδασκάλου του καὶ μερικὰς ἐξ ἐκείνων νὰ τὰς ὁμοιοποιήσῃ τελείως, ὅπως τὴν σκόπιμον δόξαν τῆς φύσεως ἢ ἀλλοιώτικα τὴν τελολογίαν φέρων πρὸς τοῦτους παράδειγμα τὸ γεγονός, ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἔχουν μαστοειδεῖς θηλάς, δίχως αὐτὸ νὰ τοὺς χρησιμεύουν ἢ νὰ ἐξυπηρετοῦν κάποιο σκοπὸν. Ἀξιοσημείωτος προσέτι εἶναι ἡ θεωρία του περὶ ὑποθετικῶν συλλογισμῶν, διὰ τῆς ὁποίας συμπληρώσεν τὴν λογικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους. Εἰς τὸν πολὺν κόσμον εἶναι γνωστὸς ἀπὸ τὸ ἔργον του «Χαρακτήρες» ὅπου περιγράφονται τριάντονα χαρακτῆρες τῶν ἀνθρώπων μετὰ περιστῆς δηκτικότητος. Τὸ βιβλίον αὐτὸ τὸ ἀνέγραψεν ὁ Γάλλος Λαβρουγιέρ (1645 — 1696) ὁ ὁποῖος ἐκκυκλοφόρησεν ὁμόνυμον πραγματεῖαν.

ΓΝΩΜΙΚΑ ΤΟΥ

— Ἡ ἀχαριστία εἶναι προδοσία ἐμπρός εἰς τὴν ἀνθρωπότητα.
— Ἡ καλλονὴ εἶναι σιωπηλὴ ἀπάτη.

— Οἱ ἐνῆρετοι ἄνθρωποι ἀπὸ ἐλαχίστους νόμους ἔχουν ἀνάγκη.
— Ἡ κολακεία εἶναι ἐνα ἀσπρὸ ἐμπόριον ἀπὸ τοῦ ὁποῖον κερδίζει μόνον ὁ κολάκας.

ΚΑΔΜΟΣ Γ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
Δικηγόρος Παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ

Διὰ τὴν ἀπονομὴν φορολογικῆς Κληρονομικῆς Δικαιοσύνης

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 2ας σελίδας)
τοῦ ἐπιβαλλομένου ὑπὸ τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους, διὰ τοῦ ὁποῦ ἀποδοθεῖται ἐν τῷ ἑαυτοῦ Κράτει τοῦ ἐτέρου τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους, καὶ περιληφθέντος, διὰ φορολογικοῦ σκοποῦς ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν Κρατῶν, τῆς ἀθροίσεως τῶν ἀπάνταξ κληρονομικῶν περιουσιῶν προφανῶς, καὶ διὰ μόνον τὸν σκοπὸν τῆς διαμορφώσεως τῆς φορολογικῆς κλίμακος ἐκτὸς τῆς χώρας, ἀλλὰ τὸ ποσὸν τῆς ἐκπτώσεως, δὲν δὲν ὑπερβαίνει τὸ τμήμα τοῦ φόρου τοῦ ἐπιβληθέντος ὑπὸ τοῦ πρώτου Κράτους, τὸ ἀναλογεῖται εἰς τὰ περιουσιακά ταῦτα στοιχεία.

Παραβλεπόμεναι αὐτοῦσις τὰς ἀνωτέρω συμβατικὰς διατάξεις, διὰ νὰ καταστήθωμεν εὐχερεστέραν τὴν ὁρμὴν ἐρμηνείαν των, μετὰ τὴν μελέτην των. — τὴν ἐπιστολὴν μὲν ἐν μελέτῃ των, — τὸ ἐπαυλαβόμενον καὶ τὸ ὑπογραμμόμενον αὐτῶν, — καὶ ὅχι τὴν ἀπλήν ἀνάγνωσιν των.

Ἐν ὅψει ὅλων δὲν ἀνωτέρω ἐκβέτομεν, — κατὰ τὴν προσωπικὴν μας ἀντίληψιν, — ἡ ὁρμὴ ἐρμηνεία τῆς ἡ ἀπὸ τῆς ἐρμηνείας τῆς ὑπογραφῆς ἐκείνης κληρονομικῆς φορολογικῆς περιουσίας, εἴτε εἰς τὸν νόμον 1641/1919, εἴτε εἰς τὸ Ν.Δ. 118/1973 οὐκ ἔστι χρονολογικὴν δάσιν τὸν χρόνον τοῦ θανάτου ἐκείνου κληρονομούμενου, ἀλλὰ μὲ βάσιν καὶ τὴν ἐννοίαν τῆς κληρονομίας, ὡς σὺν ὅλῳ τῶν δικαιοφάντων καὶ ὑποχρεώσεων, ἡ ὁποία ἐννοία τῆς κτήσεως συμπίπτει μὲ τὴν ἐννοίαν τῆς ἐπιστολῆς (παρ. 1 ὑπ' ἀριθ. 53) 1973 Ἐγκυκλίου τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν — ἀρθρον 1913 τοῦ Α.Κ. — ἀρθρ. 4 παρ. 4 τοῦ Ν. 1641/1919, — καὶ ὑπ' ἀριθ. 3) 1977 ἀπόφασις τοῦ Τριμελοῦς Διοικητικοῦ (Φορολογικοῦ Πρωτοδικείου Μυτιλήνης), καὶ β) τὴν ἀποφυγὴν διπλῆς φορολογίας, διὰ τῆς ὁρμῆς ἐρμηνείας τῶν ἀνωτέρω παρατεθεισῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρο 6 τῆς ὑπ' ἀριθ. 2734/1953 συμβάσεως.

Αἱ διατάξεις αὗται ὁρίζουν κα-

τὰ τὴν προσωπικὴν μας ἀντίληψιν διὰ κληρονομικὴν περιουσίαν, κειμένη εἰς τὴν μίαν ἐκ τῶν συμβαλλομένων χωρῶν (Ἑλλάδα ἢ Ἀμερικὴν) καὶ ἀποδοθεῖσα ἐν τῷ ἑαυτοῦ Κράτει τοῦ ἐτέρου τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους, καὶ περιληφθέντος, διὰ φορολογικοῦ σκοποῦς ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν Κρατῶν, τῆς ἀθροίσεως τῶν ἀπάνταξ κληρονομικῶν περιουσιῶν προφανῶς, καὶ διὰ μόνον τὸν σκοπὸν τῆς διαμορφώσεως τῆς φορολογικῆς κλίμακος ἐκτὸς τῆς χώρας, ἀλλὰ τὸ ποσὸν τῆς ἐκπτώσεως, δὲν δὲν ὑπερβαίνει τὸ τμήμα τοῦ φόρου τοῦ ἐπιβληθέντος ὑπὸ τοῦ πρώτου Κράτους, τὸ ἀναλογεῖται εἰς τὰ περιουσιακά ταῦτα στοιχεία.

Παραβλεπόμεναι αὐτοῦσις τὰς ἀνωτέρω συμβατικὰς διατάξεις, διὰ νὰ καταστήθωμεν εὐχερεστέραν τὴν ὁρμὴν ἐρμηνείαν των, μετὰ τὴν μελέτην των. — τὴν ἐπιστολὴν μὲν ἐν μελέτῃ των, — τὸ ἐπαυλαβόμενον καὶ τὸ ὑπογραμμόμενον αὐτῶν, — καὶ ὅχι τὴν ἀπλήν ἀνάγνωσιν των.

Αἱ διατάξεις αὗται ὁρίζουν κα-

ΠΕΝΘΗ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΩΝ. ΚΟΛΙΓΙΑΝΝΗΣ

Ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις τὴν 11ην Μαΐου 1978 ὁ δὲ κηδεὶς τὸν ἔτιν τὴν 12ην Μαΐου 1978 εἰς τὸ Α' Νεκροταφεῖον Ἀθηνῶν, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 10 π.μ.

Εἰς τὴν κηδεὶς τὸν παρῆστη ὁλόκληρον τὸ Δ.Σ. τοῦ Πανελληνίου Συλλόγου Συνταξιούχων Συμβολαιογράφων καὶ πλῆθος κόσμου, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ τέως ὑπουργὸς καὶ βουλευτὴς κ. Δημ. Βουρδουμπᾶς. Κατετέθησαν πολλοὶ στεφάνοι, ἐπιμνημόσυνοι δὲ ἐξεφώνησαν ὁ κ. Ἡρ. Καϊλάνης καὶ ὁ πρώην ὑπουργὸς καὶ βουλευτὴς κ. Βουρδουμπᾶς.

Ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου ἀπεφασχίσθη τὸν νεκρὸν ὁ Πρόεδρος κ. Ἡρ. Καϊλάνης εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

Σεβαστὲ μας Συνάδελφε, Εἶναι μεγάλος ὁ πόνος, ἡ θλίψη καὶ ἡ συγκίνησις ὅλων τῶν οἰκείων, συναδέλφων καὶ φίλων σου διὰ τὸν θάνατόν σου. Εὐρισκόμεθα ὅλοι ἐν δόξῳ γὰρ τὸν τῶν σοφῶν σου διὰ νὰ σοῦ εὐχρηθῶμεν διὰ τελευταίαν φοράν Καλὸ Ταξίδι εἰς τὸν μεγάλον δόμον τὸν ὁποῖον ἀκολουθεῖς μὲ τὸν θάνατόν σου.

Εἰς τὸ ἐπὶ γυναικί σου, ὡς Συμβολαιογράφου Ἡδῶν, ὑπῆρξεν ὁ φόρος καὶ τὸ δῶμα σου προσφέρει μετὰ σεβασμοῦ. Ὅχι μόνον δεκάδες διὰ τὴν ἀρίστην Συμβολαιογραφικὴν σου δόξαν ἀλλὰ καὶ διότι ἡ ὅλη σου ζωὴ ὑπῆρξε ζωντανὸ παράδειγμα διὰ τοὺς μεταγενεστέρους.

Ἐκ τού γὰμου σου μετὰ τῆς σεβαστῆς συνείδησός σου ἀπεκτίσθη τέχνη ἀντάξια τοῦ ὀνόματός σου, ζωτικὸ κῆρυγμα τῆς κοινωνίας, φρικτὸν ἐπακόλουθον τῆς συνεποῦς οἰκογενειακῆς ζωῆς σου.

Ὅσον δὲ ὁ ὕμνος ἀγαπῆς Συνάδελφε, διατηροῦμεν δι' ἐσὲ ἀφίσταται ἀναμνήσει διότι ἡγάσθης ὑποκαταστήσας εἰς τὸν Πανελλήνιον Συλλόγον Συνταξιούχων Συμβολαιογράφων καὶ σοῦ ὀφείλουμεν πολλά.

Διετελέσας Γενικός Γραμματεὺς τοῦ Συλλόγου μας ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ 1967. Πάντοτε πρῶτος ἐκεῖ ὅπου ἡ δική σου παρουσία ἦτο

ἀπαραιτήτη. Καὶ ἦτο πάντα. Διὰ τὸν ἐνεργεῖόν σου, ἐκαθοδήγησες ὅλους ἡμᾶς ἀποβλέποντας εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις εἰς τὸ Γενικὸν Καλόν. Συνεδέσθη στενῶς μετὰ τοῦ

Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἰς κοινὰ ἐπιδιώξεις γι' αὐτὸ εἰμεθα ὅλοι συντεταγμένοι εὐκρινῶς ἐκ τοῦ θανάτου σου καὶ μὲ θάνατον θλίψιν σὺ ἀποχωρεῖσθαι. Ἐποχόμεθα δὲ νὰ ἀκολουθήσωμεν τὸ παράδειγμά σου καὶ τὸν δρόμον τὸν ὁποῖον ἐσὺ χάραξες μὲ τὴν δραστηριότητά σου.

Ἡ θήμησί σου θὰ μείνῃ ζωντανή. Σοῦ εὐχόμεθα γαίαν ἑλαφράν.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Πανελληνίου Συλλόγου Συνταξιούχων Συμβολαιογράφων εἰς ἐνδεικνύον σεβασμοῦ καὶ ἐκτιμῆσεως, ὡς τῷ ὀλίγῳ ἀγγέλει τὸν θάνατόν τοῦ ἀγαθῆς νοῦ συναδέλφου καὶ φίλου Χαράλαμπος Κολιγιάννης ἀπεφασχίσαν:

- 1) Τὴν κατάθεσιν στεφάνου.
- 2) Τὴν ἐκφοράν θεομὸν συλλυπητήριον εἰς τὴν σεβαστὴν Οἶκον γένειαν καὶ
- 3) Τὴν σύσσωμον ἐκ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου παρακολούθησιν τῆς κηδεῖας του.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΗΛ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Συνταξιούχος Δικηγόρος — Ἐπίτιος Πρόεδρος Συντ)χων Νομικῶν

Ἀπεβίωσεν τὴν 28ην Ἀπριλίου 1978 (Μεγάλῃ Παρασκευῇ) τὴν Ἀθήναις καὶ ἐκηδεύθη τὴν 29ην Ἀπριλίου τὴν γενέτειρά του εἰς Πύργον Ἠλείας. Ἐγεννήθη τὴν 3ην Σεπτεμβρίου 1887 εἰς Πύργον Ἠλείας.

Τὸ 1906—1912 διετελέσεν ὑπογραμματεὺς εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Ἠλείας. Τὸ 1913 ἐγενετο πτυχιούχος τῆς Νομικῆς τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἀπὸ τοῦ 1914 ἕως 1948 (συντελειοδότης) ὑπῆρξε ὡς Δικηγόρος εἰς Πύργον Ἠλείας. Τὸ 1920 διορίσθη καθηγητὴς τῆς Ἑμπορικῆς Σχολῆς Πύργου Ἠλείας καὶ παρέμεινε μέχρι τὸ 1924.

Ἡ δημοσιογραφικὴ δραστηριότης του καταλαμβάνει ἓνα μεγάλο μέρος τῆς ζωῆς του ἀπὸ τοῦ 1917 πού διηύθυνε τὴν ἐφημερίδα «Σταυροτάλῃς» καὶ ταυτοχρόνως ἐξέδιδε τὴν ἐφημερίδα «Ἡμερησία Νέα» καὶ «Σφαῖραν» κατόπιν δὲ τὴν ἐφημερίδα «Πρωϊαν» πού ἔκλεισε τὸ 1928.

ΠΕΝΘΙΜΑ ΛΟΓΙΑ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΣΚΑΡΗΣ

Μὲ κατέθλιψε κυριολεκτικῶς ἡ ἀγγελία τοῦ θανάτου τοῦ ἀγαθῆς νοῦ φίλου καὶ ἐκλεκτοῦ συναδέλφου Παναγιώτου Λασκαρῆς συνταξιούχου Δικηγόρου Καλαμάτας. Καθ' ὅλον τὸν μακρὸν βίον αὐτοῦ ὁ εἰς τὴν αἰώνιαν ζωὴν ἐκδημῶν συνδέσσει μίαν φρενὴν καὶ πολυσυζητῶν προσωπικότητα. Ἐνεσάρκωσεν τὸν τύπον τοῦ εὐσεβοῦς χριστιανοῦ καὶ ἐναρέτου ἀνθρώπου — τοῦ στοργικοῦ πατρὸς, — πιστοῦ καὶ ἀροστωμένου συζύγου, — τοῦ προσοδευτικοῦ οἰκογενειάρχου — τοῦ ἐξωραεῖο φίλου, — τοῦ ἀνθρωπιστοῦ, — τοῦ ἀγνοῦ Ἑλλήνου, — τοῦ ἀρίστου ἐπιστήμονος, — τοῦ εὐσεβεῖος διανοητοῦ, — καὶ τοῦ ἀσθενοῦ καὶ ἡθικῶς ἀνυποχώρητου ἀγωνιστοῦ. Κατέκτησεν καὶ διέτῃ

Στὴν Ἀθήναις ἦλθε πλησίον τοῦ υἱοῦ του τὸ 1964. Ἡ γυναῖκα του

Ρεβέκκα Ἀγγελοπούλου ζε. ἔχει δύο κορίτσια παντρεμμένα μὲ Δικηγόρους καὶ υἱὸν Οἰκονομολόγον τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐνας συνάδελφος ἔφυγε τὴν δευτέρῃ ἡμέρᾳ τοῦ Πάσχα πού συνέπεσε μὲ τὴν πότμη Μαῖου, ἀρῆσε τὰ ἐγκόσμη δὲ σεβάσμιος καὶ ἀγαθὸς συνάδελφος καὶ συναξιούχος Δικηγόρος Δημήτριος Νακοπούλος.

Ἐπὶ πενήντηκα καὶ πλέον χρόνῳ, ἐξέπληθυσεν τὰ καθήκοντα του εἰςπνευστικῶν καὶ ἀξιοπροσέως, ἀποκτήσας τὴν ἐκτίμησιν τῶν συν-

ναδέλφων καὶ δικαστικῶν ὡς καὶ ὁλοκλήρως τῆς κοινωνίας Θεσ)χης. Ἐκφράξω τὰ θερμὰ συλλυπητήριά μου εἰς τὴν χθρὴν σύζυνόν καὶ τὰ τέκνα του καὶ συναδέλφους, εὐχόμενα ἑλαφρὸν νὰ εἶναι τὸ χῶμα πού τὸν σκέπασε καὶ αἰώνια ἡ μνήμη του.

Ε. ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ
Συνταξιούχος Δικηγόρος

Ἄκρον ἄκρον
ἀχαριστίας

— Ἡ ἀχαριστία, ἔλεγε προχθὲς συνταξιούχος Δικηγόρος εἰς κῆλον συναδέλφον, δὲν εἶναι φαινόμενον τῆς ἰδιότητος μόνον ἐποχῆς. Ὑπῆρξε καὶ παλαιότερα. Θὰ ἦτο δὲ ἀσφαλὲς ἀρετὰ ἐντονος τῆς ἐποχῆς τοῦ μεγάλου φιλοσόφου Καλλιμάχου, 700 χρόνια π.Χ., ὅπως κολλῇ ἀπὸ τὸ περίφημο γινώσκοντος ὁ ὅδε εἰς βεβαίοντος ὁ ὅδε εἰς χροῶς εὐεργετῆς ὁ ὅδε εἰς ἀχαριστοῦς.

Ῥιζωμένη ἡ ἀχαριστία ἀπὸ αἰῶνων εἰς τὴν Πατρίδα μας, δὲν ἦτο δυνατόν παρὰ νὰ ἐκδηλωθῇ καὶ εἰς τὸ ἰδικόν μας κῆλον...

Καὶ ἀφοῦ δέχομαι πρὸς στιγμὴν γιὰ νὰ ἀνάψῃ τὸ ταίγαρο του συνεχίσει:

— Ἐχω ὅπ' ὄνει μου τὴν στάσιν μερικῶν συναδέλφων ἐναντὶ τοῦ Συλλόγου. Ὅπως ἔρετε, ὁ «Σύλλογος Συνταξιούχων Δικηγόρων Ἀθηνῶν» ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Κωνσταντίνου Λατοῦνη, παρὰ τὰς μισίας ἀντιδράσεις πού ἀντιμετώπισε, ἐπέτυχε νὰ αὐξήσῃ τὴν σύνταξιν μας εἰς τὰ σημεῖνά της ἐπὶ πέντε. Ἀπὸ 3.000 μηνιαῖος πού ἦτο τὸ 1966 τὴν ἔφθασε εἰς 15.480 μηνιαῖος τὰ 50)50 καὶ μετὰ μὲ τὰ δῶρα εἰς δραχμὰς 216.270 τὸν χρόνον, ἐναντὶ 42.000 τὸ 1966. Καὶ ὅμως ἵπαρχον συνταξιούχοι δικηγόροι πού ἀνοῖνται νὰ ἐγγραφῶν στὸν Σύλλογον διὰ νὰ μὴ δώσουν 300 δραχμ. τὸν χρόνον πού ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν συνδρομὴν τοῦ Συλλόγου καὶ τῆς ἐφημερίδος.

Ἡ ἀχαριστία αὕτη ἐφάνη ἀκόμη περισσότερο τῆς ἡμέρας αὐτῆς ἀπὸ μερικῶν χηρῶν δικηγόρων. Ἐνὼ χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ Συλλόγου ἐπετεύχθη αὐξήσις τῆς σύνταξης τὸν ἀπὸ 6.500 καὶ ἡ σύνταξις τὸν ἀπὸ 6.500 ἀνῆλθεν εἰς 11.000 κατὰ μέσον ὅρον μηνιαῖος, ἦτοι μετὰ τὰ δῶρα εἰς 154.000 τὸν χρόνον, ὅταν τοὺς ἐστάλη ἐπιταγὴ 800 δραχμ. διὰ τὴν συνδρομὴν τοῦ Συλλόγου καὶ τῆς ἐφημερίδος.

ΚΩΣΤΑΣ ΜΕΓΑΘΩΜΟΣ

ΑΙ ΑΠΟΡΟΙ ΘΥΓΑΤΕΡΕΣ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΑΙ

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΕΙΣ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΑ

Ὑπὸ τοῦ Συλλόγου Συνταξιούχων Δικηγόρων Ἀθηνῶν ἀπεστάλη τὸ κατωθί ἔγγραφο εἰς τὸ Ταμεῖον Προνοίας Δικηγόρων Ἀθηνῶν:

ΠΡΟΣ

Τὸ Ταμεῖον Προνοίας Δικηγόρων Ἀθηνῶν

ΕΝΤΑΥΘΑ

Θέμα: α. Ὑγειονομικὴ περίθαλψις ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν καὶ θυγατέρων καὶ β. Μείωσις συμμετοχῆς εἰς ἀξίαν φαρμάκων.

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ κατωθί:

1. Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 26)54. 1978 ἡμετέρου ἐγγράφου, ἐζητήσαμε: α) διὰ πολλοστὴν φορὰν τὴν παρεχὴν ὑγειονομικῆς περίθαλψης εἰς τὰς ἀπόρους ἀδελφὰς καὶ θυγατέρας τὰς προστατευομένας ὑπὸ τῶν συνταξιούχων Δικηγόρων, ἡ ὁποία παρεῖχτο ἐπὶ σειράν ἐτῶν καὶ διεκόπη ἀδικαιολογητῶς καὶ β) τὴν μείωσιν τοῦ ποσοστοῦ συμμετοχῆς τῶν συνταξιούχων Δικηγόρων εἰς τὴν ἀξίαν τῶν φαρμάκων εἰς 25% ἀπὸ τοῦ 40% πού εἶναι μὲ τὴν ἀλματώδη ὑπερτιμὴν των δυσβάστακτον δι' αὐτοὺς. Ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου μας τούτου ἐδόθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 197112578 Ὑμετέρου ἐγγράφου ἀντικειμένη ἀπάντησις καὶ ἐπὶ τῶν 500 αἰτημάτων μας. Διὰ μὲν τὸ πρῶτον, διότι ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἀνέβαλε τὴν λήψιν ἀποφάσεων ἐπὶ τοῦ θέματος, διὰ δὲ τὸ δεύτερον, εἰδοὶ κατὰ τὰς ἀποφάσεις σας, δὲν εἶναι ἐνστάτῃ ἡ μείωσις τοῦ ποσοστοῦ συμμετοχῆς εἰς τὴν ἀξίαν τῶν φαρμάκων, ἔνευ ἀντιστοίχου μείωσεως ἑτέρων παροχῶν.

2. Ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἀπαντήσεως προκύπτει σαφὲς ὅτι δὲν ἐζητήσθημεν, ὡς ἐπεβάλλετο, τὰ ἑξῆς θέματα, μετὰ τῆς δευτέρας προσχῆς καὶ ἐνδιαφέροντος. Καὶ τούτο:

α) Διότι ὑγειονομικὴ περίθαλψις ἐνὸς τοῦ Πολυϊατρείου τοῦ Ταμεῖου παρέχεται εἰς τὰς ἀπόρους ἀγῆστον ἀδελφὰς καὶ θυγατέρας ἐπὶ σειράν ἐτῶν, ἡ γενομένη δὲ ἐπακοπὴ ταύτης ἦτο ἀδικαιολογητὴς, ὅπως εἶναι ἀδικαιολογητὴς καὶ ἡ ἐκκρεμότης τοῦ θέματος ἐπὶ δολοκλήρῳ ὀκταετίῳ. Δὲν εἶναι ἐπιτρεπτὴ εἰς τὰ Διοικητικὰ Συμβουλία τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Ὑμετέρου Ταμεῖου, πού ἀποτελοῦν τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, ἡ μακροχρόνιος ἀπὴν καθυστέρησις λύσεως τοῦ θέματος αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ἐνὶ εἰρήνῃ σάβερατοσιν διὰ τοὺς συνταξιούχους δικηγόρους, δὲν ἐπιφέρει οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην οὐσιαστικὴν ἐπιβάρυνσιν εἰς τὸ Ταμεῖον, ἀ

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΟΙ ΕΚΦΩΝΗΘΕΝΤΕΣ ΛΟΓΟΙ

Την 8ην Μαΐου ε.ε. εγένοντο τὰ ἐγκαίνια τοῦ νεοϊδρυθέντος Ἐφετείου Πειραιῶς.

Στὰ ἐγκαίνια παρέστησαν ὁ Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης κ. Γ. Σταμάτης, οἱ Γεν. Γραμματεῖς τῶν Ὑπουργείων Δικαιοσύνης καὶ Ναυτιλίας κ. κ. Χ. Δέδες καὶ Π. Σαρλῆς, ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου κ.κ. Καραμάνος καὶ

Σ. Ράγκας, ὁ πρῶν ὑπουργὸς Δικαιοσύνης κ. Κ. Στεφανίδης, οἱ Πρόεδροι τῶν Δικηγορικῶν Συλλόγων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, δικαστικοὶ λειτουργοὶ κ.ά.

Τὸν κ. ὑπουργὸν προσεφώνησε ὁ εἰσαγγελεὺς Ἐφετῶν Πειραιῶς κ. Κ. Σταμάτης ποῦ ἐχαράκτηρισε χαρμῶν γεγονός τὴν ἰδρυσὶν τοῦ Ἐφετείου.

Ὁ Λόγος τοῦ κ. Γεωργ. Σταμάτη

Ἐγκαينيζόντας τὸ νεοσύστατο Ἐφετεῖο Πειραιῶς, ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Γ. Σταμάτης ἀφ' οὗ συνεχάρη τὸν προκατόχου του κ. Στεφανίδου ποῦ συνέλαβε τὴν ἰδέαν καὶ εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἰδρύσεως αὐτοῦ τοῦ Ἐφετείου, ἐτόνισε ὅτι ἡ Δικαιοσύνη στὴν ἑλλάδα ἀποτελεῖ τὸ θεμέλιό τῆς Δημοκρατίας καὶ ὅτι ἀν' αὐτῇ κεντρικῶς κινεῖται τὸ δημοκρατικὸν μᾶς πολιτεῖμα. Τὸ ὑπουργεῖο Δικαιοσύνης, προσέθεσε, ἀποδίδει μεγάλη σημασίαν στὴν ἀνεξαρτησία τῆς Δικαιοσύνης καὶ τὴν ἑνωσίαν αὐτῇ πρέπει νὰ τὴν διαφυλάξουν οἱ ἑλλήνες δικαστές. Ἀς κλείσουν τὰ

αὐτὰ τους, εἶπε, στὰ συνθήματα διασμοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἀς ἀκούσιν μόνο τῇ συνέλειψί τους. Στὴ συνέχεια ὁ κ. ὑπουργὸς ἐπέλεξε τὸ ἐγκώμιον τῶν δικαστῶν καὶ ἐδήλωσε ὅτι σύντομα θὰ εἰσηγηθῇ στὴ Βουλὴ τὰ μέτρα βελτίωσης τῆς Δικαιοσύνης γενικὰ καὶ ὅτι θὰ καταθέσῃ τὰ σχέδια νόμου περὶ ὁρκωτῶν δικαστηρίων, μετὰ τὸ ὅποιο, ὡς γνωστόν, θὰ ἀφαισθάλωνται καὶ αἱ ἀποφάσεις τῶν ὁρκωτῶν δικαστηρίων. Οἱ ἑλλήνες δικαστές, κατέληξε, «κρατοῦν τὴν χερίαν τους τῇ Δημοκρατίᾳ. Οἱ ἐπ' αὐτῆς ποῦ κατέχουν δὲν δέχονται διελίξεις».

Ὁ Λόγος τοῦ κ. Κυρ. Ρεσβάνη

Ἐν συνεχείᾳ ἔλαβεν τὸν λόγον ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Πειραιῶς κ. Κυρ. Ρεσβάνης, ὁ ὁποῖος εἶπε τὰ ἑξῆς:

Σεβασμιώτατε, Κύριε Ὑπουργέ, Κύριε καὶ Κύριοι,

Ἡ σημερινὴ ἡμέρα, 8η Μαΐου 1978, εἶναι μέρα ἱστορικὴ γιὰ τὴν πόλιν τοῦ Πειραιῶς. Τὸ Ἐφετεῖο Πειραιῶς, τὸ ὄνειρο τριῶν δικηγορικῶν γενεῶν σήμερον γίνεται πραγματικότητα. Τὸ πρῶτον λιμάνι τῆς ἑλλάδος καὶ ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα τῆς Μεσογείου, ἀποκτὰ τὸ Ἐφετεῖο του.

Ἀν καὶ εἶναι γνωστὰ τὰ πλεονεκτήματα, ποῦ συνεπαίγεται, τὸ σὺν γιὰ τὴν πόλιν τοῦ Πειραιῶς, ὅσον καὶ γιὰ τὸ συμφέρον τῆς δικαιοσύνης, ἡ ἰδρυσὶν τοῦ Ἐφετείου, εἶναι ὥστόσο ἀνάγκη, νὰ τὸ ὑπογραμμίσω.

Ἀποτελοῦσε γιὰ τὴν πόλιν μας ἕνα μεγάλο πρόβλημα ἡ ἔλλειψις Ἐφετείου. Ὁ Πειραιῶς, ἡ τρίτη πόλιν σὲ πληθυσμό, μετὰ τὴν Ἀθήναν καὶ Θεσσαλονίκην, ἀν καὶ εἶχον περᾶν 150 χρόνια ἐλευθερίας ζωῆς, δὲν εἶχε ἀξιώσει νὰ ἀποκτήσῃ Ἐφετεῖο ποῦ τόσο ἦταν ἀναγκαῖον.

Τὴν ἔλλειψιν τοῦ καὶ τὶς δυσμενεῖς ἐπιπτώσεις ποῦ εἶχε στὴν οἰκονομικὴ ζωὴ τῆς πόλεως ἀλλὰ καὶ τὶς πολυμορφεῖς ἀντιδράσεις καὶ τὴ μεγάλη πικρία δὴν τὸν συνδυῶντων μας, μποροῦν νὰ ἐκτιμήσουν, ὅχι μόνον οἱ δικηγόροι, ἀλλὰ καὶ ὅσοι ἀπὸ πολλὰ χρόνια κατοικοῦν τὴν πόλιν αὐτὴν τοῦ μόχθου καὶ τοῦ ἀπὸ κοντὰ τὸν παλμό της.

Τὰ τελευταῖα μάλιστα χρόνια, ποῦ ἡ Ἀθῆνα γιγάντωσε καὶ οἱ παντοειδῆς συναλλαγὲς πολλαπλασιάσθησαν καὶ ἐπέφεραν ἀναγκαστικὰ σημαντικὴ αὐξησὶν τῶν δικαστικῶν ἐπιπτώσεων.

Ο ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ ΕΥΓΝΩΜΟΝΕΙ

Συνεχίζων ὁ κ. Πρόεδρος εἶπε:

Ὁ Πειραιῶς ἀποκτὰ τώρα πιά, τὴν αἰγὴν τοῦ δικαιοδικίου τοῦ ἀνίκη. Μετὰ ἀπὸ τὴν ἰδρυσὶν Μητροπόλεως εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ τὴν ἐγκατάστασιν Νομαρχίας, τὸ Ἐφετεῖο εἶναι τὸ τρίτο μεγάλο ἐπιτεύγμα γιὰ τὴν πόλιν μας. Ἐνῶς ἑπαινετο καὶ ἕνα μεγάλο εὐχριστὸν ἀνίκη σὲ ὅλους ὅσους συνετέλεσαν στὴν ἰδρυσὶν του.

Τὸ σημερινὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Δικηγ. Συλλ. Πειραιῶς νιοθεῖ μεγάλην χαρὰ καὶ συγκίνησιν ποῦ τὴν ἀρχὴ τῆς θητείας του ἀρχίζει καὶ ἡ λειτουργία τοῦ Ἐφετείου.

Στὴ προηγούμενη Διοίκισιν τοῦ Συλλόγου μας καὶ ἰδιαίτερα στὸν Προκατόχου μου Πρόεδρο κ. Κυρ. Ἀρβανίτη, ποῦ μόχθησαν καὶ ἀγωνίστηκαν γιὰ νὰ γίνῃ αὐτὸ ποῦ σήμερον γιορτάζουμε, ἐκφράζουμε τὴν εὐγνωμοσύνην μας.

Ὁ δικηγορικὸς Σύλλογος Πειραιῶς γιὰ λογαριασμό καὶ τῶν ἄλλων ἐπιστημονικῶν καὶ παραγωγικῶν τάξεων τοῦ Πειραιῶς, ἀπευθύνει τὸ μεγάλο του εὐχριστὸν πρὸς τὸν σημερινὸν Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης, τὸν ὁποῖον ὀφείλεται ἡ ὁλοκλήρωσις τῆς προσπάθειάς γιὰ τὴν σημερινὴν λειτουργίαν τοῦ Ἐφετείου μας, καθὼς καὶ στὸν προκατόχου τοῦ κ. Κωνστ. Στεφανίδη ποῦ ὁποῖον ἡ ἀκάματη προσπάθεια καὶ τὸ μεγάλο ἐνδιαφέρον, ἐπέτυχον, νὰ ψηφισθῇ ὁ κᾶ ἐμπόδιο καὶ νὰ ψηφισθῇ ὁ κᾶ ἀριθ. 662 τῆς 5 Αὐγούστου 1977 ἰδρυτικὸς Νόμος τοῦ Ἐφετείου Πειραιῶς, ὁ ὁποῖος φέρει καὶ τὴν ὑπο-

γραφήν του. Εὐχαριστοῦμε τὸν κ. Πρωθυπουργὸν καὶ τὴν Κυβέρνησιν τῆς χώρας οἱ ὁποῖοι ἐδέχθησαν, υἱοθέτησαν καὶ κατέστησαν ἀντικείμενον γενικώτερης κυβερνητικῆς πολιτικῆς τὴν ἰδρυσὶν Ἐφετείου τοῦ Πειραιῶς. Εὐχαριστίες ἐπίσης ἀπευθύνουμε πρὸς ὅλους τοὺς Βουλευτάς τοῦ Πειραιῶς τῆς προηγούμενης περιόδου καὶ ἰδιαίτερως πρὸς τὸν Εἰσηγητὴν τῆς πλειοψηφίας κ. Ἀναστάσιον Νεράτζην ὡς ἐπίσης καὶ πρὸς τὸν Εἰσηγητὴν τῆς μειοψηφίας κ. Σωτ. Παπαπολίτην τὴν Σημερινὴ Διοίκισιν τοῦ Δικ. Συλλ. Ἀθηνῶν, τοῦ Ναυτικῶν Ἐπιμελητηρίου, τὴν Ἐνωσιν Ἑλλήνων Ἐφοπλιστῶν, τὴν Πανελ. Ναυτεργατικὴν Ὀμοσπονδίαν ἡ ὁποία καὶ δώρησε τὴν Ἀ' ἔδραν στὸ ἀκρατικὸν καὶ ἐν τέλει εὐχριστίας ἀπευθύνουμε καὶ σὲ ὅλους ἐκείνους ποῦ βοήθησαν τὸν Δικ. Σύλλογον Πειραιῶς στὴν μεγάλην καὶ μακρόχρονη προσπάθειά του γιὰ νὰ πετύχῃ αὐτὸ, ποῦ σήμερον γιορτάζουμε.

Τελειώνοντας ἀπευθύνω καὶ πάλιν τὶς εὐχαριστίες μου πρὸς ὅλους σας, τοὺς κ. Βουλευτάς, τοὺς κ. Γενικοὺς Γραμματεῖς, τὸν κ. Νομάρχην, τοὺς κ. Δημάρχους, τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Στρατιωτικῶν, Ἀστυνομικῶν καὶ Δημοσίων Ἀρχῶν, τὸν Ἐπιστημονικόν, ἐπαγγελματικόν καὶ Ἐργατικόν Ὀργανισμόν, ποῦ μετὰ τὴν παρουσίαν σας ἐκτιμῶ, σὰτε τὴν σημερινὴν μας γιορτῇ.

Ἀς μοῦ ἐπιτραπῇ πρὶν τελειώσω νὰ σημειώσω ἰδιαίτερως καὶ νὰ χαίρεταις τὴν παρουσίαν τοῦ Σεβαστοῦ μας κ. Προέδρου, τοῦ κ. Εἰσαγγελέως, τῶν κ. Ἀντιπροέ-

δρων τοῦ Ἀρείου Πάγου, τῶν κ. Ἀρεοπαγιτῶν καὶ Ἀντισυγγελέων τοῦ Ἀρείου Πάγου, τῶν κ. Προέδρων καὶ Εἰσαγγελέων Ἐφετῶν, τῶν κ. Ἐφετῶν ὡς καὶ ὅλων τῶν παρισταμένων λειτουργῶν τῆς Δικαιοσύνης καθὼς ἐπίσης καὶ τοὺς ἀγαπητοὺς μου συναδέλφους τὸν κ. Πρόεδρον, τοὺς κ. Ἀντιπροέδρους, τὸν κ. Γενικὸν Γραμματέα, τὸν Δικ. Συλλ. Ἀθηνῶν.

Τελειώνω δὲ μετὰ εὐχὴν γιὰ τὸ Ἐφετεῖο μας. Εὐχὴ ποῦ θὰ γινεῖ ἀπὸ τὴν καρδιά δὴν τῶν δικηγόρων τοῦ Πειραιῶς «ΚΑΛΟΣΤΕΡΙΩΜΕΝΟΝ» νὰ εἶναι.

Περαιτέρω ἐκφράσις τῆς ἐγκαίνιαζουσας νέας κυβερνητικῆς πολιτικῆς στὸν ἀσφαλιστικὸν τομέα, ἀποτελεῖ ἡ ἰδρυσὶν Ἐνιαίου Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως, στὸ ὁποῖο θὰ ὑπαχθῶν οἱ νέες ὁμάδες ἐργαζομένων, μετὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς ἀναγκαίας συμφωνίας τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν.

Στὸν Ἐνιαῖον Ὀργανισμόν θὰ μποροῦν νὰ ὑπαχθῶν καὶ ὑφιστάμενα Ἐπικουρικὰ Ταμεῖα, ἐφ' ὅσον τὸ ἐπιθυμῶν, ἀφοῦ ὁ νέος φορέας θὰ ἐπιτύχῃ τὸν περιορισμὸν τῶν δα-

ΡΙΖΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΔΙΑ ΤΑΣ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ

Αὐτόματος ἀναπροσαρμογὴ Διασφάλισης τῶν πόρων

Ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ κ. Κ. Μητσότακη μελῶνται τὰ νέα θεσμικὰ Κυβερνητικὰ μέτρα, διὰ τὴν ἐξυγίανσιν τῶν ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν, τὴν βελτίωσιν τῶν συντάξεων κατὰ πάγιον τρόπον καὶ ἀντιμετωπίσιν γενικῶν θεμάτων κοινωνικῆς ἀσφάλσεως.

Μετὰ τὰ μέτρα αὐτὰ, χωρὶς νὰ αὐξάνωνται οἱ ἐργατικὲς καὶ ἐργοδοτικὲς εἰσφορὲς γιὰ τὸ Ι.Κ.Α. καὶ μετὰ τὴν ἀναπροσαρμογὴ τῶν εἰσφορῶν τῶν ἀσφαλισμένων στὰ ἐπίπεδα τῶν αὐξανόμενων συντάξεων τὰ Ταμεῖα ποῦ ἔχουν παθητικὸν, λύνονται οὐδυνῶν προβλήματα τῶν ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐπέρχεται:

Ἡ ΓΣΕΕ ἐξαιρεῖ τὰ νέα μέτρα

Ὡς ἐδήλωσεν ὁ Ὑπουργὸς Ἐργασίας κ. Λάσκαρης, τὰ μέτρα αὐτὰ ἀποτελοῦν ἐκφράσιν συνεπειᾶς πρὸς τὴν προγραμματικὴν διακηρύξει τῆς κυβερνήσεως ὅσον ἀφορᾷ τὴν κοινωνικὴν πολιτικὴν καὶ εἰδικὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἀσθενέστερων οἰκονομικῶν τάξεων.

Ὁ πρόεδρος τῆς ΓΣΕΕ κ. Παπαγεωργίου, ἐξ ἄλλου, ἐτόνισε ὅ-

τι τὰ μέτρα ἀποτελοῦν μεγάλο σταθμὸν στὴν κοινωνικὴν ἀσφάλειν — τὸν πρῶτον οὐσιαστικὰ μετὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ Ι.Κ.Α.

«Τὰ μέτρα — προσέθεσε — προβλέπουν γιὰ πρώτη φορὰ τὴν αὐτόματη ἀναπροσαρμογὴ τῶν συντάξεων καὶ ἐξασφαλίζουν τὸ εἰσόδημα τῶν συνταξιούχων».

ΟΙ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΙ

1) Καταργοῦνται οἱ πολυάριθμοι εἰσφορῆς τῶν ἀσφαλισμένων ὑγειονομικῶν καὶ ἀντικαθίστανται μετὰ ἐνιαῖαν εἰσφορὰν γιὰ δόλιν.

2) Γίνεται πρόβλεψιν γιὰ τοὺς νέους ὑγειονομικοὺς, οἱ ὁποῖοι γιὰ μιὰ πενταετίαν θὰ καταβάλλουν τὸ 60% τῆς εἰσφορᾶς.

3) Οἱ εἰσφορὲς τῶν ἀσφαλισμένων τοῦ Ταμείου αὐτοῦ θὰ ἐξελιθῶνται δυναμικὰ σὲ συνάρτησιν μετὰ τὸν βασικὸν μισθὸ τοῦ Διευθυντοῦ Ἀ' τοῦ Δημοσίου, ὡστε νὰ ἐξελθῇ τὸ φαινόμενον τοῦ παρελθόντος, κατὰ τὸ ὁποῖον ἐπὶ 20ετίαν οἱ εἰσφορὲς ἔμειναν σταθερῆς μετὰ ἀποτέλεσμα νὰ καθυστεροῦνται καὶ οἱ συντάξεις σὲ χαμηλὰ ἐπίπεδα.

4) Μετὰ τὴν προβλεπόμενη, σὲ

συμφωνίᾳ μετὰ τὴν Πανελλήνιον Ὀργανώσιν τῶν ὑγειονομικῶν, περαιτέρω σταδιακὴ ἀναμόρφωσις τῶν εἰσφορῶν κατὰ τὴν ἐπόμενη πενταετίαν, θὰ εἶναι δυνατὸς ὁ ὑπερδραστηριοποίησις τῶν συντάξεων τῶν ὑγειονομικῶν οἱ ὁποῖοι ἤδη σὲ πρῶτον σταθμὸν αὐξάνονται κατὰ 15%.

5) Παρέχεται γιὰ πρώτη φορὰ ἰστροφαρμακευτικὴ περίθαλψιν στοὺς ἐν ἐνεργείᾳ καὶ στοὺς συνταξιούχους ὑγειονομικοὺς ὅλης τῆς χώρας μετὰ τὴν βοήθειαν ἰδιοῦ πόρου τῶν ἀσφαλισμένων ποῦ ἐξελιθῶνται καὶ αὐτοὶ δυναμικὰ.

6) Αὐξάνεται ἀναποδοτικὰ τὸ καταβάλλομενον εἰς δόλιν τοὺς ὑγειονομικοὺς ἐφ' ἅπας ἀπὸ 60.000 δρχ. σὲ 240.000 δρχ.

πανὸν καὶ τῶν μειονεκτημάτων ἀπὸ τὴν ὑπαρξὴ πολλῶν Ταμείων.

Διαδοχικὴ ἀσφάλεις

Ἡ Κυβέρνησις ἀπέφασκε τὴν ρύθμισιν σὲ νέες βάσεις τοῦ θέματος τῆς διαδοχικῆς ἀσφάλσεως κατὰ τρόπον ποῦ ν' ἀποτρέπηται καταστρατηγήσει τοῦ θεσμοῦ σὲ βάρος τῶν συμφερόντων τῶν ἀσφαλισμένων καὶ τῶν συνταξιούχων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν.

Τοῦτο γίνεται σὲ συμφωνίᾳ καὶ μετὰ τοὺς ἐκπροσώπους δὴν τῶν κατηγοριῶν τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ μετὰ ἀπὸ ὑπευθύνων προτάσεων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν.

Ἀναγνώρισις στρατιωτικῆς θητείας

Θὰ ἀντιμετωπισθῇ ἐπίσης ἀπὸ κοινὸν μετὰ τὴν ΓΣΕΕ τὸ σύνολο τοῦ προβλήματος τῆς ἀναγνώρισεως τῆς στρατιωτικῆς θητείας ὡς συντάξιμος ἐφ' ὅσον δέβαντα καταβλήθουν στὸ ἀκέραιο οἱ ἀνάλογες εἰσφορὲς.

Μετὰ τιμῆς ΚΩΝ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Ὁ Γεν. Γραμματεὺς ΛΕΩΝ. ΒΡΑΧΝΟΣ

Τὸ ἀρχικὸν ἔγγραφο τοῦ Συλλόγου

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Ἡμετέρου Συλλόγου κατὰ τὴν συνεδρίσιν τῆς 26 Μαρτίου ε.ε. ἐνέκρινε πρῶτασιν τοῦ Προέδρου μας, ὅπως ἐπιδιωχθῶν κατὰ τὸν τρέχον ἔτος 1978, μετὰ τῶν ἄλ-

ΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

Προστασία τῆς ἐπαγγελματικῆς στέγης — Αὐξήσις τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐμψίσθων δικηγόρων. Αὐξήσις τῆς ἐφ' ἅπας παροχῆς τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Ἀθηνῶν.

γ) Ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινῶν Ὑπηρεσιῶν κ. Γερ. Ἀποστολάτου ἐνεκρίθη αὐξήσις τῆς ἐφ' ἅπας παροχῆς τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Ἀθηνῶν εἰς δρχ. 500.000. Ἡ σχετικὴ ἀπόφασιν ἀπεστάλη ἡδὲ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ διὰ τὴν τελικὴν ἐγκρίσιν τῆς.

ἈΛΛΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ὁ Δικηγορικὸς Σύλλογος Ἀθηνῶν ἐξήγησε τὴν αὐξησὶν τῆς τιμῆς τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς, δάνειον ἀπὸ τὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν δρχ. 40.000.000 διὰ τὴν ἀνέγερσιν Μεγάρου ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου τῆς 850ῃ Μαυρομυχαλῶν - Διδότου, τὴν ὑπαγωγὴν τῶν ἀσφαλιστικῶν μας ὁργανισμῶν, Ταμείου Νομικῶν καὶ Ταμείου Προνοίας, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης, μείωσιν διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ τοῦ ποσοῦ πᾶν 5.000.000 διὰ τὴν ὑποχρεωτικὴν παράστασιν δικηγόρου εἰς τὰ συμβόλαια. Ἐπίσης αὐξησὶν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Δικαστῶν καὶ Δικαστικῶν Γραμματέων καὶ τὴν μεταφοράν τῶν Δικαστηρίων εἰς ἄλλα κατάλληλα κτίρια.

Ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης κ. Γ. Σταμάτη ἐνεκρίθη αὐξήσις τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐμψίσθων κατὰ 15% ἐπὶ ἀποδοχῶν κατὰ τῶν 12.500 μηνιαίας, καὶ 13% διὰ τὰς ἄνω τοῦ ποσοῦ τούτου. Ἐκ τούτων τὸ 10% διὰ τὴν α' κατηγορίαν καὶ 9% διὰ τὴν β' δίδεται ἀναδρομικῶς ἀπὸ 1/2/1978 καὶ τὸ 5% διὰ τὴν α' κατηγορίαν καὶ 4% διὰ τὴν δευτέραν ἀπὸ 1/7/1978.

β) Ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ περιελήφθη διάταξις εἰς τὸ Νομοσχέδιον περὶ ἐπαγγελματικῆς στέγης προστατεύουσας καὶ τὴν τάξιν τῶν δικηγόρων.

Ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης κ. Γ. Σταμάτη ἐνεκρίθη αὐξήσις τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐμψίσθων κατὰ 15% ἐπὶ ἀποδοχῶν κατὰ τῶν 12.500 μηνιαίας, καὶ 13% διὰ τὰς ἄνω τοῦ ποσοῦ τούτου. Ἐκ τούτων τὸ 10% διὰ τὴν α' κατηγορίαν καὶ 9% διὰ τὴν β' δίδεται ἀναδρομικῶς ἀπὸ 1/2/1978 καὶ τὸ 5% διὰ τὴν α' κατηγορίαν καὶ 4% διὰ τὴν δευτέραν ἀπὸ 1/7/1978.

β) Ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ περιελήφθη διάταξις εἰς τὸ Νομοσχέδιον περὶ ἐπαγγελματικῆς στέγης προστατεύουσας καὶ τὴν τάξιν τῶν δικηγόρων.

ΑΠΟΚΤΗΣΑΤΕ ΣΤΕΓΗΝ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Εἰς τὸ Φύλλον τῆς 10ης Μαΐου ε.ε. τῆς ἐφημερίδος μας ἐδημοσιεύθησαν ὁδηγία ὡς πρὸς τὴν ἀποκτήσιν στέγης μεσῶ τῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς.

Ἀναφέρομεν συγκεκριμένως ὅτι ἡ Κτηματικὴ Τράπεζα μεσῶ τοῦ Στεγαστικοῦ τῆς Ταμεινῆς χορηγεῖ δάνειον μέχρις ἑνὸς ἐκατομμυρίου πρὸς ἀπόκτησιν στέγης, ὅχι μόνον πρὸς ἐξασφάλισιν κατοικίας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἐπαγγελματικῆς στέγης, ὡς ἐπίσης πρὸς διενέργειαν ἢ ἐπισκευὴν ὑπαρχούσης οἰκίας.

Διὰ τὴν χορήγησιν τοῦ δανείου ἀπαραίτητος προϋπόθεσις εἶναι τὸ ἀνύμνητον λογαριασμὸν εἰς τὸ Στεγαστικὸν Ταμεινῆς τῆς Τραπεζῆς, ἡ κατάθεσις οὐδυνῶν ποσῶν περιουτικῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον τὸ σύνολον τῶν ἐξαμηνιαίων καταθέσεων νὰ μὴ εἶναι κατώτερον τῶν δραχμῶν 12.000, καὶ ἐντός δύο ἐτῶν νὰ καταθέσῃ θὰ ἔχῃ τὴν δυνατότητα νὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Στεγαστικοῦ Ταμεινῆς νὰ ἀγοράσῃ διαμερίσματα ἢ νὰ προβῇ εἰς προσηλυτικὴν ἢ βελτίωσιν ὑπαρχούσης οἰκίας, ὡς καὶ ἀποκτήσῃ ἐπαγγελματικὴν στέγην.

Τὰ στεγαστικὰ δάνεια εἶναι ἐπωφελεῖ διὰ τοὺς καταθέτες, διότι ὁ τόκος ὑπολογίζεται πάντοτε ἐπὶ τοῦ ἐκαστοῦ ἀναξοφλήτου κεφαλαίου, ἐξοφλοῦνται εἰς χρονικὴν διάστημα 15 ἐτῶν καὶ ὅχι 10 ἐτῶν ποῦ ὀρίζεται διὰ τὰ συνήθη στεγαστικὰ δάνεια, μετὰ ἰσᾶς βημιαίας δόσεις, δὲν ἐπιβαρύνονται μετὰ πολλὰ ἔξοδα καὶ ἀναλλάσσονται ἀπὸ τὰ δικαιώματα τῆς Τραπεζῆς διὰ τὸν νομικὸν καὶ τεχνικὸν ἐλεγχον τοῦ ἀκινήτου.

Ἐπὶ πλέον τὸ στεγαστικὸν δάνειον δίδεται μετὰ τόκον 8½, ὁ ὁποῖος ἀνατοκίζεται δύο φορές τὸν χρόνον, ἐνὸς τὰ συνήθη στεγαστικὰ δάνεια ἔχουν 10½, μετὰ ἀπαιτητικῶν τῶν τῶν ἀπὸ κάθε φορολογικῆς καὶ δικαιοῦμαι ἐλευθέρως μερικῆς ἢ ὁλικῆς ἀναλήψεως τῶν καταθέσεων.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας περὶ τοῦ Στεγαστικοῦ Ταμεινῆς καὶ τῶν στεγαστικῶν δανείων, δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ ζητήσουν ἀπὸ τὰ Γραφεῖα μας (Χαρολάου Τροικίτης 31 — Ὁρόφος 4ος — Ὁδὸς 10-12 π.μ.) ἐντύπου δ.δηγίας τῆς Τραπεζῆς, τὰς ὁποίας χορηγοῦμεν πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ἀναγνώστων μας.

Ἡ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΤΩΝ ΠΛΑΣΜΑΤΙΚΩΝ ΕΤΩΝ

Τὴν 31ην Μαΐου ἔλθουν ἡ προθεσμία ὑποβολῆς αἰτήσεων δι' ἀναγνώρισιν τῆς ὑπὸ τοῦ Ν. 730) 77 πλασματικῆς ὑ